Scholia on Sophocles: On Antigone by Scholia on Sophocles

ΕΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΝ.

1 ὦ κοινὸν αὐτάδελφον αὐτάδελφον εἶπεν ὅτι ἐκ τῶν αὐτῶν γεγόνασι· πολλάκις δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησι τὸ κοινὸν ὡς νῦν. ἐπειδὴ τὸ ἀδελφὸς κοινῶς λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὄντων ἀδελφῶν ἐπήγαγεν τὸ αὐτάδελφον ὅπερ παρίστησι τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς καὶ μητρὸς γεγονότας· τὸ δὲ κοινὸν ὁ Σοφοκλῆς συνεχῶς ἐπὶ τοῦ ἀδελφοῦ τίθησιν οἷον καὶ ἐν ταῖς Ὑδροφόροις τέταχεν
πολύκοινον Ἀμφιτρίταν
ἀντὶ τοῦ πολυάδελφον.

περιφραστικῶς ἀδελφὴ Ἰσμήνη.

2 ἆρ’ οἶσθ’ ὅ τι Ζεύς τὸ ὅ τι ἀντὶ τοῦ ὅ, ὁ δὲ νοῦς ἆρά γέ ἐστι τῶν ἀπ’ Οἰδίποδος κακῶν ὁποῖον οὐχὶ ὁ Ζεὺς ἔτι ζώσαις ἡμῖν τελεῖ; ὡς εἰ ἔλεγεν, ἆρα ἔχει τι ὁ Ζεὺς τούτων τῶν κακῶν μεῖζον ποιῆσαι εἰς ἡμᾶς; εἶπεν δὲ διττῶς, πρῶτον μὲν ὅ τι ἔπειτα δὲ ὁποῖον ἀρκοῦντος θατέρου.

4 οὔτ’ ἄτης ἄτερ Δίδυμός φησιν ὅτι ἐν τούτοις τὸ ἄτης ἄτερ ἐναντίως συντέτακται τοῖς συμφραζομένοις· λέγει γὰρ οὔτως, οὐδὲν γάρ ἐστιν οὔτε ἀλγεινὸν οὔτε ἀτηρὸν οὔτε αἰσχρὸν ὃ οὐκ ἔχομεν ἡμεῖς, ἄτης ἄτερ δέ ἐστι τὸ ἀγαθόν· περισσὸν δέ ἐστι καὶ τὸ ἕτερον οὐ ὥστε ὥσπερ ἀπόφασιν εἶναι· σύνηθες δὲ τοῦτο τραγικοῖς.

7 καὶ νῦν τι τοῦτ’ αὖ φασιν ἐγκλιτικῶς προενεκτέον τὸ τι· οὐ γάρ ἐστιν ἐν ἐρωτήσει ὁ λόγος ἀλλ’ ἐν ἀποφάσει ἀορίστως.

πανδήμῳ πόλει πάσῃ τῇ πόλει.

9 ἢ λανθάνει σε τὰ τῶν ἐχθρῶν μηχανήματα ἐπὶ τοὺς φίλους ἰόντα;

τὰ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν κακὰ εἰς ἡμᾶς στείχοντα;

10 πρὸς ἀντὶ ἐπί.

11 φίλων λείπει ἡ περί, περὶ φίλων.

14 διπλῇ χερί τῇ ὑπ᾽ ἀλλήλων· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ διπλῇ οἷον ὑπ᾽ ἀλλήλων ἀναιρεθέντων τῶν ἀδελφῶν.

15 ἐπεὶ δὲ φροῦδος ἀντὶ ἀφ᾽ οὗ πεπλεύκασιν Ἕλληνες· Ὅμηρος
ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
τὸ δὲ φροῦδος καθ᾽ ὑπερβολὴν εἴρηται.

ἐπεὶ ἀντὶ ἀφ᾽ οὗ.

16 οἷον οὐκ οἶδα ἐν τίσιν εἰμὶ ἢ ἐν ἀγαθοῖς ἢ ἐν κακοῖς.

ὑπέρτερον ἀντὶ τοῦ πλέον.

17 ἀτωμένη ἄτῃ συνεχομένη.

18 ᾄδειν καλῶς ἀντὶ τοῦ ᾄδεα· ᾄδειν σε καλῶς τὰ τοιαῦτα μὴ πολυπραγμονοῦσαν.

19 τοῦδ᾽ οὕνεκ᾽ ἐξέπεμπον ἀντὶ διὰ τοῦτό σε ἤγαγον ἐνταῦθα· τὸ δὲ ἐξέπεμπον ἀντὶ τοῦ μετεπεμπόμην.

20 καλχαίνουσα ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα καὶ τεταραγμένως φροντίζουσα· κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόλχος τῆς πορφύρας ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν καλλίστην πορφύραν παρ᾽ ὃ καὶ Κάλχας ὁ μάντις.

φροντίζουσα.

ἐκ βάθους τι μεριμνῶσα ὡς τὸ βυσσοδομεύων.

21 οὐ γὰρ τάφου νῷν ἀντὶ τοῦ ἡμῶν· ὁ δὲ λόγος κατ᾽ ἐρώτησιν οὕτω πρὸς τὸ ἑξῆς, οὐ γὰρ τῶν κασιγνήτων ἡμῶν τὸν μὲν ἐτίμησε τάφῳ ὁ Κρέων τὸν δὲ οὔ;

23 δικαίᾳ κρίσει χρησάμενος.

26 Πολυνείκους νέκυν ἀντὶ τοῦ αὐτὸν τὸν Πολυνείκην.

30 θησαυρὸν ἕρμαιον, εὕρημα.

πρὸς χάριν βορᾶς πρὸς τέρψιν τροφῆς.

31 τοιαῦτά φασι τὸ ἑξῆς, τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα σοὶ κἀμοὶ κεκηρυχέναι· τὸ δὲ λέγω γὰρ κἀμὲ διὰ μέσου μετὰ πάθους ἀνεφώνησεν, λέγω γάρ, φησίν, ὅτι κἀμὲ προσπεριείληφε τῷ κηρύγματι· ἔτι γὰρ καὶ ἐμαυτὴν ἐν τοῖς ζῶσι καταριθμῶ.

ἀγαθόν ἐν εἰρωνείᾳ.

32 εἴπερ δεῖ κἀμὲ συγκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ζῶσιν

κηρύξαντ᾽ ἔχειν ἀντὶ τοῦ κεκηρυχέναι ὡς τὸ σιγήσας ἔχω ἀντὶ τοῦ σιγῶ.

33 νεῖσθαι ἀντὶ τοῦ ἡγεῖσθαι.

35 οὐχ ὡς παρ᾽ οὐδέν οὐχ ὡς ἔτυχεν ἔχειν τὸ πρᾶγμα ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐτελῶς καὶ ὡς πάρεργον ἀλλ᾽ ὡς μέγα· ἢ οὕτως, οὐχ ὡς οὐδὲν ἀλλὰ μέγα.

38 ἐσθλῶν λείπει γονέων ἵν᾽ ᾖ ἐσθλῶν γονέων.

39 τί δ᾽, ὦ ταλαῖφρον τὸ ἑξῆς, τί δὲ ἄν σοι ἐγὼ προσθείμην πλέον ἀντὶ τοῦ σοὶ γενοίμην χρήσιμος, εἰ ταῦτα οὕτως ἔχοι, λύουσα τὸν νόμον καὶ θάπτουσα τὸν ἀδελφόν; εἰ δὲ γράφεται ἢ ᾽φάπτουσα ἀντὶ τοῦ λύουσα τὸν νόμον ἢ ἐπιβεβαιοῦσα αὐτόν.

εἰ τάδ᾽ ἐν τούτοις εἰ ταῦτα Κρέων ἐκέλευσεν.

40 προσθείμην ἀντὶ τοῦ ποιήσαιμι.

42 ἐκ τούτου ἤδη τὸ ἦθος ὅρα κινδύνευμα καλούσης τὸ ἔργον· τὸ δὲ ποῖ γνώμης ποτ᾽ εἶ ὡς ἀδυνάτοις ἐπιχειρούσης λέγει.

44 τὸν ἀπηγορευμένον καὶ κεκωλυμένον ὑπὸ τῆς πόλεως τολμᾷς θάπτειν σύ;

45 τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν εἰ μὴ σὺ θέλεις θάπτειν ἐγὼ τοῦτο ποιήσω μόνη· ἢ οὕτω, κἂν μὴ προσποιῇ αὐτὸν εἶναι σὸν ἀδελφὸν ἀλλ᾽ ἀλλοτριοῖς σαυτὴν τῆς συγγενείας ἐγὼ θάψω τὸν ἐμὸν καὶ σὸν ἀδελφόν· Δίδυμος δέ φησιν ὑπὸ τῶν ὑπομνηματιστῶν τὸν ἑξῆς στίχον νενοθεῦσθαι.

47 ὦ σχετλία, Κρέοντος αἱ ἀντιλογίαι δῆλαί εἰσιν· ἡ μὲν γὰρ τῷ πράγματι ἡ δὲ τῇ οἰκειότητι ἀκολουθεῖ.

48 ἀλλ᾽ οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν οὐ μέτεστιν αὐτῷ εἴργειν με ἀπὸ τῶν ἐμῶν· ἢ οὕτως, οὐ μέτεστιν αὐτῷ τὰ ἡμέτερα βουλεύματα εἴργειν.

49 πατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθής τὰς συμφορὰς σκόπησον τοῦ παντὸς γένους καὶ πῶς ὁ πατὴρ ἀκλεὴς ἀπώλετο, οὐ μόνον δὲ ἀκλεὴς ἀλλὰ καὶ ἀπεχθὴς διὰ τὸν γενόμενον λοιμόν.

51 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων αὐτὸς γὰρ ἑαυτὸν ἐφώρασεν καὶ ἔγνω συνὼν τῇ μητρί· ἢ ὧν αὐτὸς ἐπόπτης ἐγένετο ἢ τῶν φανερῶν καὶ πᾶσιν ἐγνωσμένων.

53 διπλοῦν ἔπος διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα, μήτηρ τε καὶ γυνή.

ἔπος πάθος.

54 ἀρτάναισι ἀγχόναις.

λωβᾶται ἀφανίζει, ἀπόλλυσιν.

58 μόνα μηδενὸς ἐπικούρου ὄντος ἡμῖν.

59 εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων εἰ τὴν γενομένην ψῆφον τῶν τυράννων τῇ τοῦ νόμου ἀνάγκῃ παραβαίημεν. τουτέστιν εἰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ἐκ τῶν νόμων τοῖς τυράννοις ἑπομένην παραβαίημεν.

60 κράτη τὰς βασιλείας.

61 ἀλλ᾽ ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μέν πρῶτον μὲν ὅτι ἀσθενεῖς ἐσμὲν ἐκ φύσεως καθὸ γυναῖκες ἔπειτα καὶ ὑπὸ τῆς τύχης ἀσθενέστεραι καθὸ ἀσθενέστεραι. παρὰ τὸ Εὐριπίδου
γυνὴ γὰρ τἄλλα μὲν φόβου πλέα
κακὴ δ᾽ ἐς ἀλκὴν καὶ σίδηρον εἰσορᾶν.

64 ἀλγίονα λυπηρότερα.

λείπει τὸ ὥστε, ὥστε ἀκούειν ταῦτα καὶ τὰ τούτων χείρονα.

65 τοὺς ὑπὸ χθονός ἢ τὸν Πολυνείκη ἢ τοὺς χθονίους δαίμονας· πιθανῶς δὲ καὶ τοῦ πρέποντος ἐφρόντισεν· φησὶ γὰρ ὅτι ἀπολογήσομαι τοῖς κατὰ χθονός.

66 ξύγγνοιαν ἴσχειν συγγνώμην ἔχειν ὅτι βίᾳ πράσσω ταῦτα.

67 τοῖς ἐν τέλει τοῖς βασιλεῦσι.

τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν γνωμολογικῶς ἀπαλλάττεται· τὸ γὰρ παρὰ δύναμίν τι πράττειν ἠλίθιον.

69 οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἄν, εἰ θέλοις ἔτι πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρῴης μέτα: τὸ τέλειον οὔτ' ἂν κελεύσαιμι, τὸ δὲ ἑξῆς οὔτε εἰ θέλοις πράττειν ἐμοῦ μέτα ἡδέως ἂν δρῴης· δαιμόνιον δὲ τὸ ἦθος· φησίν, οὔτε σε ἀναγκάσω ἀλλ' οὔτ', εἰ θέλοις, ἡδέως δέξομαί σου τὴν ἐπικουρίαν.

71 γίγνωσκε ὁποῖα σὺ θέλεις, τὸ πείθεσθαι τοῖς τυράννοις· ἢ τοιαύτη γενοῦ ὁποία καὶ βούλει.

72 καλόν μοι τοῦτο ποιούσῃ θαψάσῃ τὸν ἀδελφὸν ἀντὶ τοῦ καλός μοι ἔσται ὁ ὑπὲρ ἀδελφοῦ θάνατος τουτέστιν εὐκλεέστατος.

74 ὅσια πανουργήσασα δίκαια μετὰ πανουργίας ἐργασαμένη ὡς αὐτὴ λέγεις ἐπεὶ προεῖπεν τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα·
ἢ οὕτως, ὅσια πανουργήσασα ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς πάντα ἐργασαμένη.

75 τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε γενναῖον καὶ τοῦτο εἰς ὑποθήκας συντελοῦν τῆς μετὰ ταῦτα ἀποδημίας ὅτι δεῖ εὖ τίθεσθαι μεμνημένον ἐκείνου τοῦ χρόνου καὶ ὅτι δεῖ λόγον ὑποσχεῖν κάτω· ἐπεμβέβληται δὲ ταῦτα τοῖς ποιήμασιν οὐκ ἀχρείως εἰς εὐσέβειαν προτρεπόμενα.

77 τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' τὰ παρὰ θεοῖς τίμια ἀτίμαζε· τετίμηται γὰρ παρὰ θεοῖς καὶ ὅσιον νενόμισται τὸ θάπτειν νεκροὺς οἷς μᾶλλον δεῖ πείθεσθαι ἢ τοῖς τοῦ Κρέοντος κηρύγμασιν.

80 σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο σὺ μὲν ταῦτα προφασίζου· τὰς γὰρ προφάσεις προχάνας ἐκάλουν ὡς καὶ Καλλίμαχος

ἄγραδε τῷ πάσῃσιν ἐπὶ προχάνῃσιν ἐφοίτα
ἐν τῷ γ′ Αἰτίων· ἢ σὺ ταῦτα προβάλλου ἢ σὺ μὲν τούτοις ἂν σαυτὴν σκεπάζοις.

81 τοῦτο ἤδη τῆς προθυμίας αὐξητικόν.

82 οἴμοι ταλαίνης φιλόστοργον καὶ ταύτης τὸ ἦθος ἀλλ᾽ εὐλαβές· δέδοικεν οὖν καὶ περὶ τῇ ἀδελφῇ καὶ ἀναβοᾷ περιπαθῶς.

83 πότμον βίον.

86 οἴμοι, καταύδα διὰ τούτου δηλοῖ ὅτι ἐφ᾽ οἷς ποιῶ ἀγάλλομαι· πᾶσιν οὖν ἀπάγγελλε αὐτά· ἅμα δὲ καὶ ἐφυβρίζει ἐν οἷς δοκεῖ αὐτῇ προσχαρίζεσθαι.

88 ἐπὶ ἀδυνάτοις νεανιεύῃ καὶ ἐπὶ ἀηδέσι τέρπῃ τὴν ψυχήν.

89 οἷς μάλισθ᾽ ἁδεῖν με χρή τῇ τῶν θεῶν ὁσίᾳ διὰ τὸ θάπτειν τὸν νεκρὸν καὶ μάλιστα ἀδελφόν.

90 εἰ καὶ δυνήσῃ γ᾽· ἀλλ᾽ ἀμηχάνων εἰ καὶ δυνήσῃ ἀρέσκειν ἀλλ᾽ ἀμηχάνων ἐρᾷς.

91 οὐκοῦν ὅταν δὴ μὴ σθένω ὅταν ἀδυνατήσω τότε παύσομαι, νῦν δὲ ἀναγκαῖον ἐπιχειρεῖν.

92 οὐδὲ ἐπιβάλλειν τοῖς ἀμηχάνοις καλόν ἐστιν.

94 προσκείσῃ δίκῃ ἀντὶ τοῦ δικαίως ὡς καὶ ἡμεῖς ἔτι φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ βίᾳ ἀντὶ βιαίως· ἢ ἡ πρὸς τοῦ δίκῃ ἐστὶν ἵν᾽ ᾖ οὕτω, πρὸς τῷ τῇ δίκῃ ἀπεχθέσθαι καὶ τῷ θανόντι δυσμενὴς ἔσῃ· καλῶς δὲ τὸ κείσῃ ἵνα τὴν μετὰ θάνατον αὐτῇ προσγενησομένην τιμωρίαν αἰνίξηται.

96 πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδέν οὐδὲν δεινόν, φησί, πείσομαι ὅπερ με τῆς εὐκλείας τοῦ καλοῦ θανάτου ἀποστερήσει ἀντὶ οὐδὲν τηλικοῦτον κακὸν πείσομαι ὥστε μὴ οὐ καλῶς ἀποθανεῖν.

99 ἄνους μὲν ἔρχῃ ἀνοήτως μὲν καὶ φιλοκινδύνως πράττεις εὐνοϊκῶς δὲ τῷ θανόντι.

100 ἀκτὶς ἀελίου σύνοδος τινῶν Θηβαίων γερόντων ἐστὶν ἐξ ὧν ὁ χορὸς συνέστηκεν· μετάπεμπτοι δὲ ἐοίκασιν οὗτοι ὑπὸ τοῦ Κρέοντος γεγενῆσθαι ἐπεὶ καὶ τὰς προφάσεις τῆς εἰσόδου τῶν χορῶν πιθανὰς εἶναι δεῖ· καὶ ἐπειδὴ κατωρθώκασι τῇ προτεραίᾳ τὰς Θήβας καὶ οἱ ἄριστοι πάντες τῶν Ἀργείων ἀνῄρηνται εἰκότως περιχαρεῖς εἰσι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐχαριστοῦσιν· ὁ δὲ λόγος, ὦ φίλη ἡμέρα παρὰ τὰς πρόσθεν ἡμέρας φαιδρὰ ἡμῖν φανεῖσα.

ἀντὶ τοῦ ἀκτῖνος.

τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ τὸ τὸ πρὸς τὸ φανέν, τὸ δὲ ἑξῆς ὦ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου φῶς τὸ φανὲν ἡμῖν κάλλιστον τῶν προτέρων ἡμερῶν· τοῦτο γὰρ προσληπτέον.

103 ὦ χρυσέας ἁμέρας ὦ ἀκτὶς τῆς ἡμέρας ὀφθαλμός, ὁ δὲ νοῦς ὦ καλλίστη ἡμέρα, ἐφάνης ἐν Θήβαις βάντα τὸν Ἀργολικὸν στρατὸν τὸν λεύκασπιν πανσαγίᾳ τουτέστι πάσῃ σάγῃ καὶ σκευῇ χρησάμενον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ φυγάδα.

περιφραστικῶς ὦ ἡμέρα.

104 Δίρκη κρήνη καὶ ποταμὸς Θηβῶν.

106 λεύκασπιν καὶ Εὐριπίδης
λεύκασπιν εἰσορῶμεν Ἀργείων στρατόν.

107 πανσαγίᾳ σὺν πανοπλίᾳ· ἤτοι δὲ τὸν Ἄδραστόν φησιν ἢ ἀφ᾽ ἑνὸς τὸ πλῆθος δηλοῖ.

108 πρόδρομον ὑπὲρ τὸ δέον δραμόντα διὰ τὴν φυγήν.

ὀξυτέρῳ ὀξεῖ.

109 κινήσασα χαλινῷ οἷον παρασκευάσασα τῶν χαλινῶν μετὰ σπουδῆς ἐφάψασθαι διὰ τὴν ὀξυτέραν φυγήν.

110 ὃν ἐφ᾽ ἡμετέρᾳ γᾷ ὄντινα στρατὸν Ἀργείων ἐξ ἀμφιλόγων νεικέων ἀρθεὶς ἤγαγεν ὁ Πολυνείκης οἷον ἀμφιλογίᾳ χρησάμενος πρὸς τὸν ἀδελφόν· διὰ βραχέων δὲ εἶπεν αὐτὸ ὡς γνωρίμου οὔσης τῆς ὑποθέσεως.

111 ἀρθεὶς νεικέων ἐπαρθεὶς εἰς θυμὸν καὶ παροξυνθείς· ἀμφιλόγων δὲ ἢ τῶν ἀμφισβητησίμων ἢ τῶν ἀμφιβολίας ἐμποιούντων.

113 τὸ ἑξῆς αἰετὸς ὥς, ὡς ἀετός.

114 ὡς ἐκ χιόνος οὔσῃ πτέρυγι ἀντὶ τοῦ λευκοτάτῃ.

λευκῆς χιόνος πτέρυγι τοῦτο ἀλληγορικῶς φησιν ὡς ἐπὶ ἀετοῦ, δηλοῖ δὲ ὅτι λεύκασπις ἦν ὁ τῶν Ἀργείων στρατός· λείπει δὲ τὸ ὡς ἵν' ᾖ ὡς χιόνος, τὸ δὲ πτέρυγι μεταφορικῶς ἐπὶ τῶν ὅπλων ἔλαβεν.

στεγανὸς ἐστεγασμένος λευκοῖς ὅπλοις.

117 στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων ὡς ἀετὸς ὁ Πολυνείκης κυκλώσας τὰς Θήβας ταῖς τῶν φόνων ἐρώσαις λόγχαις ἀμφιχανὼν ἔβα· ἐνέμεινε δὲ τῇ μεταφορᾷ.

120 ἔβα ἀντὶ τοῦ ἡττήθη.

121 αἱμάτων γένυσιν παρήλλαξε τὸ ὄνομα τὰ χείλη τοῦ ἀετοῦ γένυς εἰπών.

123 πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν τὸν ἐκ τῆς πεύκης ἐγειρόμενον ἢ τὸν πικρὸν τοῖς τοῦτο πάσχουσι.

126 δυσχείρωμα δράκοντι ἀπὸ τοῦ δράκοντος τοὺς Θηβαίους δηλοῖ ἐπεὶ δρακοντογενεῖς εἰσιν· ὁ δὲ λόγος, τοιοῦτος πάταγος Ἄρεως περὶ τὰ νῶτα τοῦ ἀετοῦ ἐτάθη — τουτέστι δραπετεύειν καὶ νῶτα αὐτὸν διδόναι πεποίηκεν — ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος ὃς ἐποίησεν αὐτόν, τὸν δράκοντα, δυσχερῶς χειρωθῆναι· πολέμιον δὲ ζῷόν ἐστιν ὁ δράκων πρὸς τὸν ἀετὸν ὥς φησι Νίκανδρος· τὸ δὲ ἀντιπάλῳ δράκοντι ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου δράκοντος ὡς
Ἀχιλῆι δαμασθείς·
ἢ οὕτω, τῷ ἀντιπάλῳ δράκοντι τοσαύτη μάχη συνετάθη ἣ ἐποίησεν αὐτὸν μὴ δύνασθαι ἡμᾶς χειρώσασθαι ἵνα δράκοντα λέγῃ τὸν τῶν Ἀργείων στρατὸν ὡς θανατηφόρον ἢ τὸν Πολυνείκη ὡς καὶ αὐτὸν Θηβαῖον ὄντα.

ἐγεγόνει ὁ δράκων ἐξ Ἄρεως καὶ Τιλφώσσης Ἐρινύος.

127 Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης τοῦτο κοινὸν ὡς πάντων τῶν Ἑλλήνων μεγαλαυχούντων ἢ ἰδίᾳ κατὰ Καπανέως· τὰ γὰρ ἑξῆς εἰς αὐτὸν μόνον τείνει.

128 καί σφας εἰσιδών καὶ τὴν τοῦ χρυσοῦ φαντασίαν ὑπερβεβηκότας τῇ ἰδίᾳ ὑπεροψίᾳ· ὑπερήφανον γάρ τι ὁ χρυσός· οἱ δέ φασι λείπειν τὴν μετὰ ἵν' ᾗ οὕτω, καὶ ἰδὼν αὐτοὺς προσνισσομένους μετὰ χρυσοῦ καὶ καναχῆς καὶ ὑπεροπτίας ὅ ἐστιν ὑπερηφανίας οὐκ ἠνέσχετο ἀλλ' ἐνεμέσησε τῷ κόμπῳ αὐτῶν· ἀεὶ γὰρ τοὺς κόμπους τῆς μεγάλης γλώσσης ὑπερεχθαίρει.

130 ὑπεροπτίας ὑπερόπτας.

131 παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί τῷ κεραυνῷ τῷ ἄνωθεν παλθέντι· τὸ δὲ βαλβίδων μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν δρομέων.

τῶν κρηπίδων τοῦ τείχους.

133 ἀλαλάξαι παιωνίσαι· ἀλάλαγμα δέ ἐστιν ἐπινίκιος ᾠδή.

134 ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε εἰς ἀντίτυπον δέ, φησί, πτῶμα ἔπεσεν διατιναχθεὶς ἄνωθεν κάτω οὐχὶ πλάγιος· τὸ δὲ ἀντίτυπος οὐκ ἀπὸ τοῦ τύπου ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τύψαι συντέθειται· αὐτὸς μὲν γὰρ τὴν ἄνω φορὰν ἐδίωκεν ὁ δὲ κεραυνὸς τὴν κάτω· ὅτι δὲ τανταλωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέων
ἐν μελαμφύλλῳ δάφνᾳ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ τανταλίζει.
ἄλλως: ἄνωθεν τυπεὶς ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ, κάτωθεν δὲ ὑπὸ τῆς γῆς· ὑπὸ τὸν κεραυνὸν γενόμενος, ὅτι τῷ Ταντάλῳ ἡ Σίπυλος ἐπικατεστράφη.

τανταλωθεὶς διασεισθείς.

135 πυρφόρος πῦρ φέρων ἐν αὐτῷ. πυρφόρος ὁ πῦρ τοῖς τείχεσι προσάγων ἢ πεπυρακτωμένος ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ.

μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ ὡς ἐπὶ Τυφῶνος καὶ καταιγιδώδους πνεύματος, ἐπέπνει τὴν πόλιν ῥιπαῖς ἀνέμων.

136 βακχεύων ἐνθουσιῶν καὶ μέγα φυσῶν καὶ πνέων ὀργὴν ὡς τὸ Μενάνδρου

ἀλλὰ καὶ πν....

138 εἶχε δ' ἄλλᾳ τὸ εἶχεν οὐκέτι ἐπὶ τοῦ Καπανέως ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄρεώς ἐστιν, ὅτι ὁ Ἄρης βοηθῶν ἡμῖν πανταχοῦ τροπὰς ἐποιεῖτο τῶν πολεμίων· τοῦτο δέ φησιν ὡς εἰ ἔλεγεν, οὐδεὶς τόπος ἀπήλλακτο ταραχῆς ἀλλὰ πανταχοῦ ὁμοίως ἐξεφλέγετο ὁ πόλεμος.

139 στυφελίζων ταράσσων.

140 δεξιόσειρος κατὰ τὸ δεξιὸν φερόμενος κέρας· ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων τῶν ἐν τοῖς ἅρμασι παρασείρων· ὅ ἐστι δεξιὸς Ἄρης ἡμῖν γενόμενος καὶ ἀγαθὸς ἡμῖν φανείς· ἐὰν δὲ ᾖ δεξιόχειρος ἀντὶ τοῦ γενναῖος καὶ περιδέξιος.

ὁ γενναῖος· οἱ γὰρ ἰσχυροὶ ἵπποι εἰς τὴν δεξιὰν σειρὰν ζεύγνυνται τοῦ ἅρματος.

143 πάγχαλκα τέλη ὅ ἐστι τὰ ὅπλα ἀπέβαλον.

ὅπλα.

144 πλὴν τοῖν στυγεροῖν στυγερῶν φησι τῶν ἀτυχῶν· οἱ τοιοῦτοι γὰρ ἀεὶ στυγνοὶ καθεστήκασιν· οὗτοι δέ, φησίν, ἀλληλοκτονηθέντες οὐ διέκριναν τὴν νίκην ὥστε τοῦ ἡττηθέντος ἀνατεθῆναι τὰ ὅπλα.

145 καθ' αὑτοῖν ἀντὶ τοῦ κατ' ἀλλήλων.

146 δικρατεῖς λόγχας ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένας· ἢ δικρατεῖς φησιν ὅτι ἀλλήλους ἀπέκτειναν καὶ ἡ ἑκατέρου λόγχη οὐκ εἰς κενὸν ἀπεπέμφθη ἀλλ' ἐκράτησεν τοῦ ἑτέρου.

148 ἁ μεγαλώνυμος ἡ μεγάλην περιποιοῦσα δόξαν.

149 ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ ἀντὶ τοῦ ἴσον αὐτῇ χαρεῖσα ὡς ἀντίθεος· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ὅσον ἐφίλει τὴν νίκην καὶ ἡ νίκη αὐτὴν ἀντεφίλησεν· πρὸς χαίρουσαν γὰρ αὐτὴν καὶ αὐτὴ χαρεῖσα ἦλθεν· ἢ ἀντὶ τῶν κακῶν χαρεῖσα.

150 πάνυ πιθανῶς τὰ τῆς εὐχῆς· ἐπιμνησθέντες γὰρ δυσχερῶν πάλιν ἐπὶ τὰ κατ' ἀρχὰς εὔφημα τρέπονται.

154 ὁ Θήβας δ’ ἐλελίζων Βακχεῖος ὁ κινησίχθων· ἐλελίχθονα δὲ τὸν Διόνυσόν φησι διὰ τὰς ἐν ταῖς βακχείαις κινήσεις· ἢ τὸν τὴν γῆν σείοντα καὶ ἀναβακχεύοντα ταῖς χορείαις· ὁ δὲ νοῦς, ὁ Θήβας Βακχεῖος, ὁ Θηβαγενὴς Διόνυσος, ὁ τῆς Θήβης πολίτης, ὁ ἐλελίχθων ἄρχοι τῆς χορείας.

ἐξάρχοι δὲ ὁ Διόνυσος, ὁ τὰς Θήβας ἐλελίζων καὶ κινῶν ταῖς βακχείαις.

γράφε ἐλελίχθων.

155 ἀλλ’ ὅδε γὰρ δὴ βασιλεύς ἄριστα καὶ μεγαλοφρόνως διεσκεύασται αὐτῷ ὁ χορός· ἕτερος γὰρ ἂν ταῦτα πρῶτον εἰσήγαγεν, ὅτι ἡμεῖς συνήχθημεν ὑπὸ Κρέοντος· χάριεν δὲ τὸ πρῶτον μὲν εὐχὴν αὐτοὺς ποιήσασθαι ἑξῆς δὲ δηλῶσαι ὑπὸ τίνος συνηθροίσθησαν· παρατήρει δὲ ὅτι πάντῃ ἐπιμελῶς διαγίνεται δηλῶν ἡμῖν τὰ πράγματα ὁ ποιητὴς ὥστε ἐσπάρθαι μὲν αὐτὰ καὶ παρακεῖσθαι ἑτέροις προσώποις πάντα δὲ δηλοῦσθαι· καὶ τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα εὐθὺς παρατήρει Κρέων ὁ Μενοικέως καὶ τὸ νεοχμὸς δὲ οὐκ ἔστιν ἀργόν.

156 νεοχμός νέος, νεωστὶ κατασταθεὶς εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα· τὸ δὲ ἑξῆς, ἀλλ’ ἰδοὺ γὰρ Κρέων ὁ νεωστὶ καινὸς βασιλεὺς τῆς χώρας γενόμενος τῇ προσφάτῳ παρὰ θεῶν αὐτῷ δεδομένῃ ἐπιτυχίᾳ τοῦτο κατορθώσας.

157 συντυχίαις συναντήσεσιν.

158 ἐρέσσων ἐν ἑαυτῷ κινῶν καὶ μεριμνῶν· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων.

159 σύγκλητον σύγκλητον λέσχην τὴν συγκληθεῖσαν ἐξαίφνης ὁμιλίαν ἐπειδήπερ μεταπεμψάμενος τοὺς ἐντίμους εἰς ἐκκλησίαν συνήγαγεν.

161 προὔθετο λέσχην ἀντὶ ὁμιλίαν συνεκρότησεν.

162 πέμψας μεταστειλάμενος.

163 πολλῷ σάλῳ τροπικῶς ὡς ἐπὶ νεώς.

164 ὑμᾶς δ’ ἐγὼ πομποῖσιν διὰ τῶν πομπῶν ὑμᾶς μετεκαλεσάμην χωρὶς ἁπάντων, ἐξαιρέτως πρὸς ὑμᾶς μόνον ἀπεστάλη· ὁ δὲ λόγος ἐστὶ μὲν καὶ σημαντικὸς τοῦ πράγματος ἐστὶ δὲ καὶ τεχνικός· ἐγκωμιάζει γὰρ πρῶτον

αὐτούς, ἀναγκαῖον δὲ τῷ παριόντι πρῶτον ἐπὶ πολιτικὴν ἀρχὴν εὔνους ἑαυτῷ καταστῆσαι τοὺς ὑπηκόους· μετεπεμψάμην οὖν, φησίν, ὑμᾶς εἰδὼς ὅτι ἄνωθεν πρὸς Λάιον καὶ Οἰδίποδα εὐνοϊκῶς εἴχετε, ὡς δήπου καὶ πρὸς αὐτὸν τοιούτων φανησομένων· δηλοῖ δὲ διὰ τούτων καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν κατὰ τὸν χορὸν γερόντων καὶ ἔτι ἄνωθεν ἀπὸ Λαΐου ὄντας ἐν πολιτείᾳ.

165 τοῦτο μέν πρῶτον μέν.

167 τοῦτο δεύτερον δέ.

174 κατ᾽ ἀγχιστεῖα οὐδετέρως κατ᾽ οἰκειότητα, κατὰ συγγένειαν.

175 γνώμη.

οἱ μὲν Χίλωνι ἀνατιθέασι τὴν γνώμην οἱ δὲ Βίαντι ὅτι ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.

179 δέον γὰρ καὶ ἀρίστων βουλευμάτων ἅπτεσθαι καὶ παρρησιάζεσθαι ἐν αὐτοῖς μὴ ἀποδειλιῶντα.

181 καὶ πρὶν ἄρξω καὶ νῦν ὅτε ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐλήλυθα.

187 οὐκ ἂν κτησαίμην φίλον τῆς ἐμῆς πόλεως δυσμενῆ· τοῦτο δὲ εἰς Πολυνείκην συντείνει.

χθονὸς πόλεως.

189 ἥδ᾽ ἡ πόλις δηλονότι.

190 πλέοντες πορευόμενοι.

ἀπὸ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά.

192 ἀδελφά ἴσα, ὅμοια· μέλλων δὲ περὶ ἀπεχθοῦς κηρύγματος λέγειν μακροτέρῳ χρῆται τῷ λόγῳ· καὶ πρῶτον μὲν ἐγκωμιάζει τὸν Ἐτεοκλέα ὕστερον δὲ ἐλέγχει τὸν Πολυνείκη καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μίσους ἄξιον καὶ τῆς τοιαύτης τιμωρίας.

195 δορὶ χερί.

200 φυγὰς κατελθὼν ἀπὸ φυγῆς κατελθών.

202 κοινοῦ ἀντὶ τοῦ ἐμφυλίου· ἢ τοῦ ἀδελφικοῦ αἵματος· παροξυντικὰ δὲ λίαν ταῦτα τῶν ἀκουόντων.

206 ἐδεστόν βρωτόν.

210 ἔκ γ᾽ ἐμοῦ γράφε ἐξ ἐμοῦ.

212 λείπει τὸ μὴ θάπτειν ἢ θάπτειν.

213 ἀντὶ τοῦ ἔξεστί σοι ὅπως θέλεις νομοθετεῖν.

215 σκοποί φύλακες· ἀντὶ τοῦ μελέτω ὑμῖν ἡ φυλακὴ τῶν εἰρημένων.

216 τοῦτο τὸ φορτίον· τὸ δὲ πρόθες ἀντὶ τοῦ πρόσθες· χρῶνται γὰρ τῇ πρὸ ἀντὶ τῆς πρός.

219 λείπει ἡ διά, διὰ τὸ μὴ ἐπιτρέπειν μηδὲ συγχωρεῖν τοῖς ἀπειθοῦσιν· ἔλεγον δὲ καὶ τὴν πειθὼ πίστιν.

221 ὁ μισθός γ᾽ οὗτος ὁ θάνατος δηλονότι.

222 ἄνδρας τὸ κέρδος ἕνεκα κέρδους ἔνιοι καὶ τοῦ θανάτου καταπεφρονήκασιν· οἷον ὑπ᾽ ἐλπίδων τοῦ διαφυγεῖν καὶ τοῖς ἐπικινδύνοις ἔργοις ἐπιχειροῦσιν· οὐ γὰρ προσεδόκα τινὰ τῶν οἰκείων τοῦτο ποιήσειν· θήλειαι γὰρ ἦσαν.

223 ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο οὐ τοῦτο λέγω, ὅτι μετὰ σπουδῆς ἀσθμαίνων πρὸς σὲ πεπόρευμαι· πολλάκις γὰρ ἐπιστὰς ἐλογισάμην πότερον ἔλθω πρὸς σὲ ἢ μή.

225 ἐπιστάσεις ἐνστάσεις.

226 ἀναστροφὴν ὑποστροφήν.

228 ταῦτα ἡ ψυχή μου παρῄνει.

οἳ ἀντὶ τοῦ οὗπερ.

230 οὐκ ἀλγυνῇ; οὐ τιμωρηθήσῃ;

231 βραδὺς γράφε ταχύς, καίτοι ταχὺς ὢν βραδέως ἤνυον τὴν ὁδόν.

234 σοί, κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ καὶ εἰ μηδέν σοι τερπνὸν λέξω· ἢ οὕτω, καὶ εἰ τὸ μηδέν σοι μέλλω λέγειν· καὶ γὰρ ἐκ τοῦ εἰπεῖν καὶ σιγῆσαι οὐδὲν ἄλλο λείπεται ἢ θανάτῳ με κολασθῆναι· ἀκόλουθον δὲ καὶ τὸ ἑξῆς διανόημα, ἐλπίζω γὰρ ὅτι οὐδὲν ἄλλο πάθοιμι ἢ τὸ μόρσιμον ὥστε οὐδέν μοι χεῖρον ἀποβήσεται ἐκ τοῦ εἰπεῖν.

235 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλπίδος νενικημένος ἐλήλυθα· ἢ οὕτως, ἀντειλημμένος τῆς ἐλπίδος ἐλήλυθα.

241 κἀποφάργνυσαι κύκλῳ κύκλῳ σαυτὸν ἀσφαλίζῃ ἢ αὐτὴν τὴν πρᾶξιν.

244 οὔκουν ἐρεῖς ποτ' εἶτ' ἀπαλλαχθείς τοῦ ἀγγέλου περιπλέκοντος τὸν λόγον καὶ εὐλαβουμένου σημῆναι τὸ πραχθὲν ἐπιθυμῶν ὁ Κρέων ἀκοῦσαι εὔελπιν αὐτὸν ποιεῖ ὡς ὅτι οὐδὲν πείσεται· οὐ γὰρ ἀπειλεῖ κελεύων εἰπεῖν ἀλλά φησιν ὅτι δηλώσας τὸ πρᾶγμα ἄπιθι ἀθῷος· δίδωσιν οὖν καὶ ἀνδράσι βασιλικοῖς τὸ ψεύσασθαι διὰ τὸ χρήσιμον.

246 διψίαν ξηράν.

247 κόνιν παλύνας βαλὼν ἢ λεπτύνας τὴν λεγομένην χυτὴν γῆν.

249 γενῇδος πελέκεως, ἀξίνης.

250 στύφλος σκληρά.

251 ἀρρώξ μὴ ἐσχισμένη.

ἐπημαξευμένη ἐσκαμμένη.

252 ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν ὁ τοῦτο ἐργασάμενος ἄγνωστος ἦν· ἐκπλῆξαι δὲ αὐτὸν βούλεται ὡς ὅτι ἔκ τινος τῶν κρειττόνων γέγονεν.

255 ἠφάνιστο ἀφανὴς ἦν.

τυμβήρης μὲν οὐ λεπτὴ δ' ἄγος οὐ κατὰ βάθος τεθαμμένος ἀλλ' ὡς ἔχει ἐπιβεβλημένη ἦν ἡ ἄμμος· τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ θάψας νόμου χάριν· οἱ γὰρ νεκρὸν ὁρῶντες ἄταφον καὶ μὴ ἐπαμησάμενοι κόνιν ἐναγεῖς εἶναι ἐδόκουν· ὥσπερ οὖν τὸ τῆς ἀσεβείας τις ἔγκλημα φεύγων λεπτὴν κόνιν ἐπιχέει τοῖς νεκροῖς οὕτως καὶ ἐπάνω τοῦ Πολυνείκους· καὶ τοῦτο δὲ ἡ

Ἀντιγόνη καθαρσίων ἕνεκα πεποίηται· λόγος δὲ ὅτι Βουζύγης Ἀθήνησι κατηράσατο τοῖς περιορῶσιν ἄταφον σῶμα.

260 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα ἐπεὶ ἐκ διαδοχῆς αἱ φυλακαὶ γίνονται ἠποροῦμεν εἰς τὴν τίνος φυλακὴν ἐγεγόνει.

262 εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος ἕκαστος μὲν γὰρ τὸν πλησίον ἐδόκει πεπραχέναι ἀκριβῶς δὲ αὐτὸν κατελέγχειν οὐκ ἠδύνατο.

264 ἦμεν δ' ἕτοιμοι καὶ μύδρους σίδηρον πεπυρακτωμένον· εἰώθασι γὰρ οἱ ὀμνύοντες ταῦτα ποιεῖν· μύδρους γὰρ αἴροντες ἐπαρῶνται μένειν τὰ ὅρκια ἕως αὐτοὶ φανῶσι καὶ ῥίπτουσιν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν ὅπως οὖν αἰώνια τὰ ὅρκια ὑπάρχῃ ὡς καὶ Καλλίμαχος
Φωκαέων μέχρις κε μένῃ μέγας εἰν ἅλι μύδρος·
καὶ τὸ πῦρ δὲ διαπορευόμενοι ὤμνυον. ἄλλως: ἕτοιμοι ἦμεν πάσας βασάνους ὑπομένειν πρὸς ἔλεγχον· εἰώθασι δὲ οἱ ὀμνύοντες καὶ πίστεις διδόντες μύδρους βαστάζειν καὶ πῦρ ὑπερβαίνειν· τοὺς γὰρ μὴ ἐνόχους τῷ ἁμαρτήματι ᾤοντο καὶ ἐν τούτοις μὴ ἀλγεῖν.

μύδρος πεπυρακτωμένος σίδηρος· τοῦτο μέχρι τῆς σήμερον οἱ Ῥωμαῖοι ποιοῦσιν Ἑλληνικῶς πλανώμενοι καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις.

ἔχειν αἴρειν.

266 τῳ τινί.

268 τὸ ἑξῆς, ὅτε δὲ ἐρευνῶσιν ἡμῖν οὐδὲν πλέον τέλος ἐφαίνετο.

275 πάλος καθαιρεῖ ἀντὶ καταλαμβάνει ὥστε ἀπαγγεῖλαί σοι· ἐπειδὴ εἰς τὰ ἀγαθὰ κλήρους βάλλουσιν ἐν ἤθει τοῦτό φησι· καὶ εὔκληροι γάρ τινες λέγονται.

279 ἡ ξύννοια βουλεύει ἡ σύννοιά μοι βούλεται καὶ οἴεται μὴ καὶ θεήλατόν ἐστι τὸ πρᾶγμα.

280 μεστῶσαι πληρῶσαι.

281 ἐναντίον γὰρ ἡ ἄνοια τῷ γήρᾳ.

285 ἀμφικίονας τοὺς ἀμφοτέρωθεν ὑπὸ κιόνων βασταζομένους ναούς.

290 ἐρρόθουν ὕβριζον.

ἠρέμα ψιθυρίζοντες ὕβριζόν με.

291 κρυφῇ κάρα οἷον μὴ πειθόμενοι τοῖς ἐμοῖς κηρύγμασι μόνον συνήνουν μοι, οὐχ οὕτως διακείμενοι.

292 λόφον δικαίως εἶχον ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων τῶν μὴ βουλομένων ὑπὸ τὸν ζυγὸν εἶναι· ταῦτα, φησίν, ὑπ᾽ ἐκείνων πράττεται τῶν βουλομένων λάθρᾳ σαλεῦσαι τὴν ἡμετέραν ἀρχήν.

293 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι ἀπὸ τούτων, φησί, τῶν δυσαρεστούντων μου τοῖς κηρύγμασιν οἱ φύλακες μισθὸν λαβόντες ἔθαψαν τὸν νεκρόν.

294 παρηγμένους ἠπατημένους.

295 γνώμη.

σημείωσαι περὶ φιλαργυρίας.

302 μισθαρνοῦντες μισθὸν λαβόντες.

303 ἀντὶ ἐτιμωρήθησαν.

ἀντὶ τοῦ φανεροὶ ἔσονται καὶ τιμωρηθήσονται.

304 ὅ ἐστιν εἰ τιμῶ καὶ σέβω τὸν Δία καὶ μὴ ἐπιορκῶ αὐτόν.

308 οὐχ ὑμῖν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει οὐκ εὐθὺς ὑμᾶς τῷ Ἅιδῃ παραδώσω ἀλλὰ τιμωρίαις κρεμασταῖς παραδοὺς βαρύτερον τὸ ζῆν τοῦ θανεῖν ὑμῖν ἀπεργάσομαι· παρὰ τὸ Ὁμηρικὸν
οὔ οἱ ἔπειτα
ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ᾽ οἰωνούς.

309 τήνδε δηλώσηθ᾽ ὕβριν ὁμολογήσητε ταύτην τὴν καταφρόνησιν.

310 ἵν᾽ εἰδότες τὸ κέρδος ἵνα μαθόντες ὅθεν δεῖ κερδαίνειν τὸ λοιπὸν ἐκεῖνα ἁρπάζητε.

315 ἐπιτρέψεις καὶ ἐμοὶ εἰπεῖν ἢ ἀπέλθω;

δὲ τι.

316 οἶσθα εἶσθα, ἄπιθι· καὶ νῦν γὰρ λέγων ἀνιαρός μοι εἶ.

317 δάκνει σε τὸ πραχθέν.

318 ῥυθμίζεις σχηματίζεις, διατυποῖς.

319 ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ συνετῶς ὑπὲρ τῶν ἀγγελθέντων ἀπελογήσατο ὡς οὐκ ὢν αἴτιος.

320 λάληµα δῆλον λάληµα τὸ περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς οἷον πανοῦργος.

321 ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε ἐφλυάρησα.

323 ἦ δεινὸν ᾧ δοκεῖ γε δεινὸν τοῦτό ἐστιν, τὸ ψευδῆ ὑπονοεῖν· οὐκ ἔστι γὰρ τὴν δόξαν ἐκείνων μεταστρέψαι.

324 κόμψευε νῦν τὴν δόξαν σεμνολόγει τὴν δόκησιν, περιλάλει· κομψοὺς γὰρ ἔλεγον οὓς νῦν ἡμεῖς περπέρους καὶ πολυλάλους φαμέν.

τὸ ἑξῆς, εἰ δὲ μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς ταῦτα δρῶντας.

326 τὰ δεινὰ κέρδη γράφε τὰ δειλὰ ἀντὶ τοῦ κακὰ ἀπὸ τοῦ τοὺς δειλοὺς εἶναι ἀχρείους.

328 τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ ἀπιὼν ὁ θεράπων καθ' ἑαυτὸν ταῦτά φησιν· οὐ γὰρ δυνατὸν ἐπὶ τοῦ Κρέοντος ταῦτα λέγεσθαι ὡς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς.

332 πολλὰ τὰ δεινά ἐν σχήματι εἶπεν ἀντὶ τοῦ πολλῶν ὄντων τῶν δεινῶν οὐδέν ἐστιν ἀνθρώπου δεινότερον.

334 τοῦτο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

336 χωρεῖ, περιβρυχίοισι τοῖς ἠχώδεσιν ἢ τοῖς καλύπτουσι τὴν ναῦν· τοῖς γὰρ ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ τοῦ ἔτους πλέουσι μόνον οὐχὶ ὑπὸ τὰ κύματα φέρεται ἡ ναῦς· ἢ τοῖς κυματίζουσι τὴν ναῦν· τὸ μὲν γὰρ καθόλου κεκρυμμένον ὑπὸ ὕδατος ὑποβρύχιόν ἐστιν· Ὅμηρος

τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον·
τὸ δὲ ἕτερον περιβρύχιον καλεῖται.

ἠχώδεσιν.

338 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν τοῦτο ὡς ἐν πανουργίᾳ οὐ δεῖ ἀκούειν ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν· εἰ γάρ τις καταμάθοι πῶς ἐπενοήσαντο ἀροτριᾶν ἢ σπείρειν θαυμάσειεν.

339 ἀποτρύεται γεωπονεῖ ἢ ἀποσχίζει τὴν γῆν καθότι ἐν τῷ ἀροτριᾶν σχίζει καὶ δαμάζει τὴν γῆν.

ἀποτρύετ’ ἀπλομένων γράφε ἀποτρύεται ἰλλομένων

καὶ περικυκλούντων τῶν ἀρότρων ἔτος ἐξ ἔτους.

341 ἱππείῳ γένει πολεύων ταῖς ἡμιόνοις·
αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·
τινὲς δὲ καὶ ἵπποις χρῶνται εἰς ἀροτριασμόν.

343 ἀμφιβαλὼν ἄγει περιβαλὼν τοῖς δικτύοις ἀγρεύει.

346 πόντου τ’ εἰναλίαν φύσιν τοὺς ἰχθύας.

347 σπείραισι δικτυοκλώστοις τοῖς σχοινίοις τοῖς εἰς δίκτυον κεκλωσμένοις ἢ συγκλείουσι τὰ δίκτυα· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ ἀμφιβαλὼν ἄγει.

348 περιφραδὴς πάντα εἰδώς.

349 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς καθολικὸν τοῦτό φησιν, ὅτι ἐν ζῴοις ὁ ἄνθρωπός ἐστι πολυμήχανος καὶ ἔντεχνος· καὶ Θεόκριτος
σοφόν τοι χρῆμ’ ἄνθρωπος·
ἐπεὶ δὲ ἀνωτέρω εἶπεν ὅτι περιγίνεται πάντων τῶν ζῴων ὁ ἄνθρωπος ἐνταῦθα τὸ μηχαναῖς προσέθηκεν ἐπὶ τῶν τιθασευομένων· οὐ γὰρ μόνον κρατῆσαι δυνατὸς ἀλλὰ καὶ τιθασεῦσαι.

351 ἀμφίλοφον ζυγόν ἀντὶ περιβαλὼν αὐτῷ ζυγὸν περὶ τὸν λόφον ὑπάγει· ἢ ἀμφίλοφον τὸν ἀμφιτράχηλον, τὸν ἀμφοτέρωθεν συνέχοντα τοὺς

λόφους τῶν ὑποζυγίων· καὶ λείπει ἡ ὑπό, ὑπὸ ζυγὸν ἄγει.

λείπει ἡ ὑπό.

352 οὔρειόν τ᾽ ἀκμῆτα ταῦρον ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄξεται.

354 φθέγμα τὴν ἀνθρωπίνην διάλεξιν.

355 ἀνεμόεν φρόνημα τὴν περὶ τῶν μετεώρων φιλοσοφίαν.

ἀστυνόμους ὀργάς τὴν τῶν νόμων ἐμπειρίαν δι᾽ ὧν τὰ ἄστεα νέμονται ὅ ἐστι διοικοῦνται.

356 δυσαύλων δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων.

357 αἴθρια ψυχρά.

εὐαίσθητός ἐστι καὶ οἰκοδομημάτων.

359 παντοπόρος εἰς πάντα μηχανὰς ἐξευρίσκων καὶ ἐπ᾽ οὐδὲν ἄπορος τῶν μελλόντων θανάτου μόνον οὐχ εὗρεν ἴαμα.

363 νόσων δ᾽ ἀμηχάνων ὡς ἰατρικήν, δίαιταν, γυμναστικὴν καὶ τὰ ὅμοια· ταῦτα δὲ οὐκ ἂν ἕτερον ζῷον μηχανήσαιτο.

364 ξυμπέφρασται ἐπινενόηκεν καὶ γινώσκει.

365 σοφόν τι τὸ μηχανόεν τὸ μηχανόεν τῆς τέχνης σοφὸν ἔχων ὅ ἐστι τὸ μηχανικὸν τῆς ἐπιτεχνήσεως σοφὸν ἔχων ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν οὐ μίαν ὁδὸν βαδίζει τὴν ἐπὶ τὰ ἀμείνω ἀλλὰ ποτὲ μὲν ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ φέρεται ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰ χείρω.

τὸ μηχανόεν σοφόν τι καὶ παρὰ προσδοκίαν ἔχων, ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν.

368 νόμους παρείρων χθονός ὁ πληρῶν τοὺς νόμους καὶ τὴν δικαιοσύνην ὑψίπολις γίνεται ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει ὑψηλός.

370 ἄπολις ὅτῳ τὸ μὴ καλόν ἄπολις δὲ ἐκεῖνος καὶ ταπεινὸς ἐν τῇ πολιτείᾳ ᾧτινι τὸ μὴ καλὸν σύνεστιν καὶ ὅστις οὐ μετὰ τόλμης τὸ καλὸν ἐκπληροῖ.

372 ξύνεστι ἀντὶ τοῦ σύνεστιν.

375 ὃς τάδ' ἔρδει ὃς τοιοῦτον ἐπιτετήδευκε βίον.

376 ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ ὁρῶντες ἑλκομένην τὴν Ἀντιγόνην ἐκπλήττονται ὅτι γυνὴ ἦν ἡ ὑπερβᾶσα τὸ κήρυγμα.

περισσὴ ἡ ἀμφί.

381 ἀπιστοῦσαν μὴ πειθαρχοῦσαν.

384 ἄγγελος φύλαξ.

387 ἐξέβην προὔβην.

388 ἄναξ, βροτοῖσιν ἀπώμοτον ἀντὶ ἀπηγορευμένον καὶ ἀπροσδόκητον· ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀφείλει τις ἀπομόσασθαι περί τινος ὅτι οὐκ ἂν αὐτὸ πράξειεν· ἡ γὰρ πρώτη δόκησις ἐκκρούεται ὑπὸ τῆς ἐπιγινομένης δόξης δευτέρας· τοῦτο δέ φησιν ὅτι τοῦ Κρέοντος ἀπειλήσαντος τότε ὤμοσεν μηκέτι ἐμφανὴς ἔσεσθαι, νῦν δὲ εὑρὼν τὴν Ἀντιγόνην πάλιν ἐλήλυθεν.

389 ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια ψευδῆ ποιεῖ· ἡ γὰρ ἐπίνοια ὅ ἐστιν ἡ ἐπιοῦσα γνώμη τὴν ἀπελπίσασαν γνώμην ψευδῆ ποιεῖ.

392 ἀλλ' ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας ἡ ἀπροσδόκητος χαρὰ οὐκ ἔοικεν εἰς τὸ μέγεθος ἄλλῃ ἡδονῇ ὅ ἐστι πᾶσαν ἡδονὴν νικᾷ τὸ μέγεθος τῆς παρ' ἐλπίδας χαρᾶς.

394 καίπερ ὢν ἀπώμοτος καίπερ ὀμωμοκὼς μὴ ἐλθεῖν.

396 ἄνω γὰρ εἶπεν ὅτι κληρώσας ἦλθεν.

397 θοὔρμαιον τὸ κέρδος.

399 ἐλεύθερος λείπει ὤν.

400 τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν ἀντὶ τοῦ μὴ ὑποπτεύεσθαι.

404 ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας τὸ ἑξῆς, τὸν νεκρὸν ὃν σὺ ἀπεῖπας θάπτειν· οὕτω δὲ χρῶνται οἱ παλαιοὶ ὥστε δύο ἄρθρα, προτακτικόν τε καὶ

ὑποτακτικόν, κατὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος παραλαμβάνειν· Κρατῖνος ὅνπερ Φιλοκλέης τὸν λόγον διέφθορεν.

405 ἆρ᾽ ὡς.

406 καὶ πῶς ὁρᾶται ποίῳ τρόπῳ αὐτὴν συνελάβεσθε καὶ κατειλήφατε;

409 σήραντες ἀποψήξαντες.

410 μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες τὸν ἀπὸ σήψεως ἰχῶρα ἀποστάζον ὡς τὸ δάκρυσι μυδαλέα. ἄλλως, μυδῶν: ἰχῶρα ἀποπέμπον τουτέστι διαλελυμένον καὶ δίυγρον.

411 ὑπήνεμοι ἀντὶ ὑπὸ τὸν ἄνεμον, οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου ἀλλ᾽ ἐστραμμένοι, ἀπὸ τοῦ νεκροῦ ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν.

413 ἐπιρρόθοις λοιδόροις, ὑβριστικοῖς.

418 τυφὼς λέγεται ὁ καταιγιδώδης ἄνεμος· Ἡσίοδος
ἐκ δὲ Τυφωέος ἔστ᾽ ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων·
σκηπτὸς δὲ λέγεται πᾶν πνεῦμα θυελλῶδες ὅταν συνερείδῃ τῇ γῇ καὶ πάλιν ἄνω αἴρῃ, τὸ δὲ τοιοῦτο καὶ στρόβιλόν τινες καλοῦσι παρὰ τὸ στροβεῖν.

οὐράνιον ἄχος τὸ λυποῦν τὸν αἰθέρα καθὸ ταράσσει αὐτόν.

ἀντὶ τοῦ κόνιν.

τὸν τυφώνιον ἄνεμον.

421 εἴχομεν ἀντὶ τοῦ ἀντείχομεν πρὸς τὴν κόνιν.

423 τὸ φιλόστοργον τῆς κόρης διὰ τούτων ὁρᾶται· θάψασα γὰρ οὐκ ἠμέλησε δακρύων καὶ θρηνημάτων.

426 ψιλὸν γυμνὸν τῆς κόνεως.

427 κακὰς πικράς.

429 διψὰν ἐκφέρει γράφε διψίαν φέρει.

ξηράν.

430 πρόχου προχόου.

431 στέφει κοσμεῖ, κύκλῳ περιρραίνει.

432 ἰέμεσθα ἐπορευόμεθα, ὡρμῶμεν.

433 οὐδὲν ἐκπεπληγμένην ἀντὶ τοῦ οὐ περίφοβον.

436 ὁμολογούσης αὐτῆς ἡδέως καὶ ἀλγεινῶς ἤκουον.

438 φίλους φησὶ διὰ τὸ εἶναι τὴν Ἀντιγόνην τοῦ βασιλικοῦ γένους.

439 οὐδὲν γὰρ προκρίνω τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

444 πρὸς τὸν ἄγγελόν φησιν ὁ Κρέων.

ᾗ ὅπου

450 ἡ Δίκη, φησί, καὶ ὁ Ζεὺς ὥρισαν ὥστε θάπτεσθαι τοὺς νεκρούς· εἰ οὖν ἦσαν αὐτοὶ τοῦτο ἀποκηρύξαντες καὶ κελεύσαντες μὴ θάπτεσθαι τὸν νεκρὸν ἐπείσθην ἂν αὐτοῖς· θέλει δὲ εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς φύσεως δίκαιον ἦγημαι θάπτειν τὸν ἀδελφόν.

454 ὥστ᾽ ἄγραπτα τινές φασι τὰ γραπτά· οὐ γὰρ ἄγραφοι τῶν θεῶν οἱ νόμοι.

456 οὐ γάρ τι σήμερον, φησί, ταῦτα ἐγένετο ἀλλ᾽ ἔστιν ἀΐδια καὶ ἀρχὴν αὐτῶν οὐδεὶς οἶδεν.

458 τούτων ἐγὼ ἀντὶ ὑπὲρ τούτων ἐγώ.

461 προὐκήρυξας τὸν θάνατον.

τοῦ χρόνου τοῦ εἱμαρμένου δηλονότι.

466 παρ᾽ οὐδὲν ἄλγος οὐδεμία λύπη.

467 ἠνεσχόμην, ὑπερεῖδον.

469 σοὶ δ᾽ εἰ δοκῶ νῦν μῶρα εἰ δοκῶ παρὰ σοὶ εὐήθη πράττειν οὐκ ἔστι περὶ ἐμὲ ἡ εὐήθεια ἀλλὰ περὶ σὲ ὥστε δεῖ μὴ τὴν ἰδίαν πλάνην τοῖς πλησίον

ἐπιφέρειν.

471 δηλοῖ τὸ γέννημ᾽ ὠμόν τὸ σκληρὸν αὐτῆς τοῦ φρονήματος ὁμολογεῖ πατέρα τὸν Οἰδίποδα.

475 περισκελῆ περιεσκληκότα ἢ κεκαμμένον.

484 ἦ νῦν ὄντως δή.

485 εἰ ταῦτ᾽ ἀνατί εἰ ταῦτα τὰ τολμήματα καὶ ἡ νίκη αὕτη χωρὶς βλάβης καὶ τιμωρίας .....

486 ἀλλ᾽ εἴτ᾽ ἀδελφῆς εἴθ᾽ ὁμαιμονεστέρας εἴτε ἐξ ἀδελφῆς ἐμῆς εἴτε οἰκειοτέρας καὶ συγγενικωτέρας πάντων τῶν οἰκείων τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ

τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἑρκίου κυρεῖ
ἀθῷος οὐκ ἄπεισιν.

490 τοῦδε βουλεῦσαι τάφου λείπει ἡ περί.

492 ἐπήβολον φρενῶν κυρίαν τῶν φρενῶν καὶ ἑστῶσαν ἐν αὐτῇ.

493 φιλεῖ δ᾽ ὁ θυμός εἴωθεν ἡ ψυχὴ τῶν λάθρᾳ τι κακὸν τεχνωμένων προαλίσκεσθαι καὶ ἑαυτὴν ποιεῖν καταφανῆ πρὶν φωραθῆναι. ἄλλως: τῶν λάθρᾳ τι κακὸν βουλομένων δρᾶν ὁ θυμὸς προκλέπτεται καὶ περὶ τὴν κατάστασιν τοῦ σώματος ἔνδηλόν τι γίνεται τὸ κατηγοροῦν τῆς πράξεως αὐτῶν.

495 μισῶ γε μέντοι μισῶ τὸν ἁμαρτάνοντα καὶ ἐπικοσμοῦντα τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ· τοῦτο δέ φησιν ὅτι ἁλοῦσα ἡ Ἀντιγόνη ἔφασκε τῷ θείῳ νόμῳ ἐπαρκεῖν.

499 τῶν σῶν λόγων διὰ τούτου τὸ κήρυγμα τοῦ Πολυνείκους αἰνίττεται.

503 κατέσχον ἀντὶ ἔσχον.

506 ἀλλ᾽ ἡ τυραννὶς πολλά οὐκ ἐν ἐπαίνῳ τοῦτο τῆς τυραννίδος ἀλλ᾽ ἔχει τι εἰρωνείας ὁ λόγος.

508 σὺ τοῦτο μούνη σοὶ μόνῃ τοῦτο δοκεῖ δίκαιον εἶναι, ταφῆναι τὸν Πολυνείκη.

509 σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα γιγνώσκουσι καὶ οὗτοι, διὰ δὲ σὲ τὸ στόμα συστέλλουσι καὶ σιωπῶσιν· ἢ στρέφουσι τοὺς διὰ τοῦ στόματος λόγους.

510 τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς ἀντὶ παρὰ τούτους φρονοῦσα.

514 τιμᾷς ἀντὶ τοῦ νέμεις.

517 οὐ γάρ τι δοῦλος ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὤλετο.

οὐ γάρ τι δοῦλος ἀλλ' ἀδελφός οὐ τοιοῦτός ἐστιν ὁ ἀπολόμενος ὥστε εἰς χάριν τοῦ Ἐτεοκλέους ἐᾶσαι αὐτὸν ἄταφον· οὐ γὰρ τοσοῦτον αὐτοῦ ὑπερβέβηκεν· οὐ δεῖ οὖν σκοπεῖν εἴ τι ἐκείνῳ ἀποθύμιον ποιῶ ἀλλ' εἰ κοινῆς τῆς φύσεως ἔλαχον.

519 τοὺς νόμους τούτους τὸ θάπτειν.

γράφε τοὺς νόμους ἴσους.

521 τίς οἶδεν εἰ κάτω 'στίν γράφε κάτωθεν ἀντὶ τοῦ κάτω ὡς τὸ
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε
ἀντὶ τοῦ ἐγγύς· ὁ δὲ νοῦς, τίς οἶδεν εἰ καθ' Ἅιδου ἀλλήλοις διαλλάσσοντες ἡγοῦνται εὐσεβῆ τάδε;

γράφε κάτωθεν.

523 οὗτοι συνέχθειν ἀλλὰ συμφιλεῖν τὰς φιλίας, φησί, κοινὰς ποιοῦμαι ἀλλ' οὐ τὰς ἔχθρας· ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτως, εἰ καὶ ἐχθαίρουσιν ἀλλήλους οἱ ἀδελφοὶ ἐγὼ οὐ τοιαύτη εἰμὶ τὴν φύσιν ὥστε σὺν ἑτέρῳ αὐτῶν ἐχθαίρειν τὸν ἕτερον ἀλλὰ συμφιλεῖν τοῖς φιλοῦσιν.

526 εἰκὸς μὲν τὴν Ἰσμήνην ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς ἀγωνιῶσαν στυγνάζειν οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ διότι ὑπωπτεύθη.

527 φιλάδελφα φιλαδέλφως.

528 νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ ἐὰν ᾖ δοτικὴ τῇ νεφέλῃ ἔσται ὁ λόγος, τῇ νεφέλῃ τουτέστι τῇ στυγνότητι τῇ ὑπεράνω τῶν ὀφρύων τὸ αἱματόεν

ῥέθος αἰσχύνει ἡ Ἰσμήνη τέγγουσα εὐῶπα παρειάν, ἐὰν δὲ κατ᾽ ὀρθὴν ᾖ ἡ νεφέλη ἔσται μεταξύ, νεφέλη δ᾽ ὀφρύων ὕπερ, ἵνα τὸ ἑξῆς τοῖς πρώτοις συνάπτηται, καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἥδ᾽ Ἰσμήνη φιλάδελφα δάκρυα λειβομένη αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει τέγγουσα εὐῶπα παρειάν, νεφέλη δ᾽ ὀφρύων ὕπερ.

αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἐρύθημα, ἀλληγορικῶς δὲ εἶπεν τὴν νεφέλην· ὡς γὰρ ἡ νεφέλη στυγνὴν καὶ ὁμιχλώδη τὴν ἡμέραν ποιεῖ οὕτω καὶ ταύτην διάδηλόν φησι γίνεσθαι ταῖς ὀφρύσι συνοφρυάζουσαν καὶ τὸ πρόσωπον στυγνὸν καὶ κατηφέστερον πεποιηκυῖαν.

529 ῥέθος ἐρύθημα.

531 ἡ γὰρ ἔχιδνα λάθρᾳ καθεζομένη τῶν ἀνθρώπων ἐκπίνει τὸ αἷμα.

ὑφειμένη ὑποχαλωμένη, ἐαθεῖσα, ἀπολυθεῖσα.

535 ἢ ᾽ξομῇ τὸ μὴ εἰδέναι ἢ ἀπαρνῇ εἰδέναι ἐνώμοτος;

536 εἴπερ ἥδ᾽ ὁμορροθεῖ ὅρα πῶς ἑαυτὴν πρόδηλον ὡς συκοφαντοῦσαν ποιεῖ· ὁμολογεῖ γὰρ πεπραχέναι ταύτης συντιθεμένης ὅπερ ἀδύνατον.

ὁμοφωνεῖ.

538 ἀλλ᾽ οὐκ ἐάσει τοῦτό γ᾽ ἡ δίκη ἡ μὲν μὴ δράσασα ὁμολογεῖ πεπραχέναι καὶ κεκοινωνηκέναι διὰ τὸν πόθον τῆς ἀδελφῆς ἡ δὲ σπουδάζει ζῶσαν αὐτὴν διαφυλάξαι.

540 ἀλλ᾽ ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν καὶ διὰ τούτων μὴ δεδρακέναι ὁμολογεῖ.

541 ξύμπλουν κοινωνόν.

542 ὧν τοὖργον ἀντὶ τοῦ ὑφ᾽ ὧν τὸ ἔργον πέπρακται αἰτιῶν.

545 ἁγνίσαι ἀντὶ τοῦ τιμῆσαι.

549 τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών ἢ τοῦ βίου ἐπεὶ φιλοζωοῦσα οὐ συνέπραξας ἢ τοῦ Κρέοντος ἐπεὶ μὴ παρέβης αὐτοῦ τὰ ψηφίσματα.

550 ὠφελουμένη ἀντὶ τοῦ ὠφελοῦσα.

551 εἰ γέλωτ᾽ ἐν σοὶ γελῶ εἰ γελῶ, φησίν, ἐπὶ σοὶ ἀλγοῦσα γελῶ οἷον καταγελῶ σου ὅτι οὐκ ἠθέλησάς μοι συμπονῆσαι.

552 ἀντὶ τοῦ ποίαν μηχανὴν εὕροιμι;

556 ἀλλ᾽ οὐκ ἐπ᾽ ἀρρήτοις ἀντὶ τοῦ προεῖπόν σοι τὰς ἐσομένας τιμωρίας ἐν τῇ παραβάσει. ἀλλ᾽ οὔπω παρὰ γνώμην μου ταῦτα πέπραχας ἀλλὰ κἀμοῦ συνειδυίας τὰ πραττόμενα.

557 καλῶς σὺ μέντοι τοῖς δ᾽ ἐγὼ ᾽δόκουν φρονεῖν σεαυτῇ καλῶς ἐδόκεις φρονεῖν μὴ συμπράττουσά μοι ἐγὼ δὲ τούτοις ἢ τοῖς ἀνδράσιν ἢ τοῖς ἐμοῖς δόγμασιν· τινὲς δὲ τῷ νόμῳ καὶ τῷ δικαίῳ.

558 ὅτι σὺ μὲν ἔπραξας ἐγὼ δὲ συνῄδειν.

559 ἡ δ᾽ ἐμὴ ψυχὴ πάλαι τέθνηκεν οἷον προηκάμην τὸ ζῆν βοηθῆσαι βουλομένη τῷ ἀδελφῷ.

561 τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι τὴν ᾽Ισμήνην ὅτι εἰ καὶ μὴ συνειργάσατο ῥίπτει ἑαυτὴν εἰς κίνδυνον.

563 οὐ γάρ ποτ᾽, ὦ ᾽ναξ τοῦτό φησιν ὑπεραπολογουμένη τῆς Ἀντιγόνης ὅτι εἰ καὶ κακῶς ποιεῖ μεταβληθήσεται· οὐ μένει γὰρ οὐδὲ ὁ ἐξ ἀρχῆς κακὸς νοῦς τοῖς κακῶς φρονήσασι πρὸς ὅ φησι Κρέων, σοὶ γοῦν μένει κακὸς ὁ νοῦς ὁπότε εἵλου τῶν κακῶν εἶναι κοινωνός.

567 ἀντὶ τοῦ μὴ φρόνει ὅτι ἐν τοῖς ζῶσίν ἐστιν.

568 νυμφεῖα ἀντὶ τοῦ τὴν νύμφην.

569 ἀρώσιμοι παιδοποιήσιμοι, εὐγεώργητοι.

570 ἡρμοσμένα τὰ τοῦ γάμου φησίν.

571 υἱάσιν λείπει τὸ συνάπτεσθαι.

573 καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος τὸ σὸν τὸ ὑπὸ σοῦ ὀνομαζόμενον οἷον τὸ ὄνομα τῆς νύμφης ὃ σὺ προβάλλῃ.

577 καὶ σοί γε κἀμοί οὐ μόνον ταύτῃ ὥρισται τὸ ἀποθανεῖν ἀλλὰ καὶ σοί· μηκέτι οὖν μοι τριβὰς ἐμβάλλετε· ἢ καὶ ἐμοὶ καὶ σοὶ δέδοκται μηκέτι διατρίβειν ἐν τοῖς λόγοις.

578 ἐκ δὲ τοῦδε χρή ὁ δὲ περιττεύει· λέγει γὰρ ὅτι χρὴ λοιπὸν μὴ ἀνειμένας εἶναι ταύτας τὰς γυναῖκας ἀλλὰ φρουρεῖσθαι· φεύγειν γὰρ εἰώθασι καὶ οἱ τολμηροὶ πλησιάζοντα ὁρῶντες τὸν θάνατον.

579 ἀνειμένας αὐτεξουσίους.

582 εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἀπὸ κοινοῦ τὸ αἰών, οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ δόμος τούτοις ὁ αἰὼν οὐδὲν ἄτης ἐλλείπει ἕρπων ἐπὶ τὸ πλῆθος τῆς γενεᾶς ἀλλὰ πάντα ἐπιφέρει τὰ δεινὰ ὥστε ὅμοιόν ἐστι τῶν οἴκων τὸ κίνημα ἐκσεισθέντι κύματι ταῖς τοῦ βορέου πνοαῖς οἷον γαλήνης οὐ ῥᾳδίως τυγχάνουσιν ὅσοι ἐν κλύδωνι γίνονται ἀλλ᾽ οὐδὲ δυστυχίᾳ περιπίπτων οἶκος εὐχερῶς ἀνανεύει.

584 σεισθῇ ταραχθῇ.

587 ὅμοιον ὥστε ποντίας ἁλός τὸ ἐξῆς, ὅμοιον ὡς ὅταν Θρῄσσῃσιν ποντίαις δυσπνόοις πνοαῖς οἶδμα ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ ἀντὶ τοῦ ἐκ βάθους κινήσῃ τὴν θάλασσαν· τὰ γὰρ βαθέα μέλανα ἐκάλουν· Ὅμηρος
δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
καὶ ὁ Ποσειδῶν κυανοχαίτης.

589 ἔρεβος μέλαν.

590 βυσσόθεν ἐκ βάθους.

591 δυσάνεμον τὴν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθεῖσαν.

592 στόνῳ λείπει ἡ σύν, σὺν στόνῳ.

ἀντιπλῆγες ἀντιπλησσόμεναι.

596 οὐδ᾽ ἀπαλλάσσει γενεάν τὸ γένος τὸ ἐπιγινόμενον οὐκ ἀπαλλάσσει τὴν γενεὰν ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐν συμφορᾷ ἐστιν.

597 ἐρείπει καταβάλλει, καταφέρει.

599 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὕπερ λείπει ἄρθρον τὸ ὅ, τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτο, νῦν γὰρ ὅπερ ἐτέτατο φῶς, φησί, καὶ σωτηρία ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Οἰδίποδος ἐσχάτης ὑπὲρ ῥίζης ἀντὶ τοῦ ὅπερ ἔβλαστεν ἄνω τῆς ῥίζης θάνατος καταλαμβάνει. νῦν γάρ, φησίν, ὅπερ ἦν λείψανον γενεᾶς τοῦτο μέλλει καλύπτειν ἡ κόνις, τὸ καταλειφθέν φησιν ἀπὸ Οἰδίποδος βλάστημα.

601 κατ᾽ αὖ νιν ἐὰν στίξωμεν κᾆτ᾽ αὖ νιν οὐδὲν λείπει τῷ λόγῳ.

νιν τὴν ῥίζαν.

602 ἀμᾷ θερίζει καὶ ἐκκόπτει· ἢ καλύπτει.

603 λόγου τ᾽ ἄνοια ἁμαρτία, ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἐρινύων ἡ Ἀντιγόνη τοῦτο τετόλμηκεν.

604 τοῦτό φησιν, ὅτι προαιρέσει τοῦ Διὸς πάντα γίνεται.

605 κατάσχοι εὐκτικῶς ὡς ποιήσαι τρίτου προσώπου· ὑπερηφανίᾳ κρατῆσαι δύναται.

606 ὁ παντογήρως ὁ ἀσθενείας παραίτιος· τὸ γὰρ γῆρας ἀσθενές ἐστιν, ἀσθενοῦμεν δὲ τῇ γλυκείᾳ προσβολῇ τοῦ ὕπνου κατεχόμενοι· ἢ παντογήρως ὁ αἰώνιος καὶ ἄχρι γήρως τοῖς ἀνθρώποις καὶ πᾶσι τοῖς ζῴοις παραμένων.

αἰώνιος.

607 οὔτ᾽ ἀκάματοι θεῶν μῆνες ἀντὶ ἡ τοῦ χρόνου περίοδος.

608 ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας ἀντὶ τοῦ δυναστεύων καὶ ἄρχων τοῦ ἀγηράου χρόνου κατέχεις τὸν Ὄλυμπον· ἀγήρων δὲ τὸν τῶν θεῶν χρόνον φησὶν ἐπεὶ μήτε ὑπὸ δυστυχιῶν μήτε ὑπὸ ὕπνου ἐλαττοῦται.

611 τό τ᾽ ἔπειτα τὸ ἐσόμενον καὶ μετ᾽ ἐκεῖνο μέλλον καὶ πάλιν ἐσόμενον· τινὲς δὲ τὸ ἔπειτα ἰδίως ἐπὶ ἐνεστῶτος λελέχθαι φασὶν ἀντὶ τοῦ νῦν.

ὅ ἐστιν ἀεὶ δυνάμενον βοηθεῖν.

613 νόμος ὅδ’, οὐδὲν ἕρπει οὐδείς, φησίν, ἔστι νόμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὥστε φεύγειν τοὺς ἀνθρώπους τὸ συμβησόμενον· ἢ οὕτως, οὐδείς ἐστι νόμος ὃς δύναται τῶν ἤδη τελειωθέντων κακῶν προσάγειν βοήθειαν ἢ οὕτως, ὁ δὲ νόμος ὁ πάντων ἀνθρώπων κοινὸς τοῦτο ἔχει, μηδένα ζῆν ἄνευ λύπης.

ὁ λόγος, σὺ μέν, ὦ Ζεῦ, ἀγήρως τε καὶ δυνάστης εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον εἶ ἡ δὲ τῶν ἀνθρώπων πολιτεία οὐδέποτε χωρὶς κακῶν ἐστιν.

614 πάμπολις ὁ κατὰ πᾶσαν πόλιν ἕρπων νόμος ὅ ἐστι πάντες ἄνθρωποι.

615 ἃ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος οὐδέν, φησί, περὶ τῶν μελλόντων ἐπίστανται οἱ ἄνθρωποι ὥσπερ ὁ Ζεύς, ἠπάτησε δὲ πολλοὺς ἡ ἐλπὶς κουφόνους ἔρωτας ἐμβάλλουσα· τὰ ἀδύνατα γὰρ ἐλπίσαντες ἐσφάλησαν· ἔρωτας δέ φησι καὶ τὰς ἐπιθυμίας.

617 κουφονόων ἐρώτων ἀντὶ τοῦ τῶν κούφων ἐπιθυμιῶν ἐν αἷς πολλοὶ ἠπάτηνται ἕτερα προσδοκήσαντες ἑτέρων ἀποβάντων.

618 τῷ ἀνθρώπῳ οὐδὲν εἰδότι ἐπέρχεται.

619 προσαύσῃ προσαίρῃ

προσφέρῃ· πρὶν τοῖς δεινοῖς ἐπικύρσῃ καὶ εἰς αὐτὸν ἐμπέσῃ τὸν κίνδυνον.

620 σοφίᾳ γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος μετὰ σοφίας γὰρ ὑπό τινος ἀοίδιμον καὶ κλεινὸν ἔπος πέφανται, τὸ
ὅταν δ’ ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ
τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον ᾧ βουλεύεται.

625 ὀλιγοστὸν ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον.

629 τάλιδος τᾶλις λέγεται παρ’ Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσά τινι νύμφη· Καλλίμαχος
αὐτίκα τὴν τᾶλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.
τῆς νύμφης.

τῆς μελλογάμου νύμφης.

μόρον λείπει ἡ διά, διὰ τὸν μόρον.

630 ὑπὲρ τῆς τῶν λεχέων ἀποτυχίας ἀχθόμενος.

631 τάχ᾽ εἰσόμεσθα ὁ λόγος παροιμιακῶς ὁπότε μὴ στοχασμῷ χρώμεθα ἀλλ᾽ αὐτόπται τῶν πραγμάτων γινόμεθα· προγιγνώσκει μὲν γὰρ καὶ ὁ μάντις ἀλλὰ στοχασμῷ χρῆται· τάχα οὖν ἀκριβῶς γνώσομαι ταῦτα παρὰ τοῦ παιδὸς πυνθανόμενος.

632 τελείαν ψῆφον τελείαν τὴν ἤδη τετελεσμένην· τοῦτο δέ φησιν ὡς μὴ μεταβουλευσόμενος· ἢ τὴν τέλος ἐπάγουσαν τῇ Ἀντιγόνῃ.

633 λυσσαίνων γράφε θυμαίνων.

635 παρέλκει τὸ ἔχων.

636 ἀπορθοῖς ὀρθῶς καθηγῇ.

637 ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως οὐδείς μοι προκριθήσεται γάμος τῆς σῆς ἀρχῆς, καλῶς σοῦ ἄρχοντος· πανταχοῦ δὲ μετὰ παρατηρήσεως.

638 μείζων φέρεσθαι προκρίνεσθαι.

639 διὰ στέρνων ἔχειν ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι.

640 γνώμης πατρῴας πάντ᾽ ὄπισθεν οἷον τῆς πατρῴας γνώμης πάντα εἶναι δεύτερα οἷον χρὴ τὴν πατρῴαν πράττοντα γνώμην περὶ τῶν ἄλλων οὐδένα λόγον ἔχειν· ἀσφαλῶς δὲ προσέθηκε τὸ πάντα μὴ ἄρα ἐκ τοῦ παιδὸς ὑπαντηθῇ ὅτι πλὴν τῶν χρησίμων.

646 πόνους γράφε πέδας ἵν᾽ ᾖ ἐμπόδιον, δεσμούς, κώλυμα τοῦ πράττειν ἃ βούλεται.

650 ψυχρὸν ἀηδές.

παραγκάλισμα φίλημα, στέργηθρον, κοινώνημα, παρακοίμημα, περιπλοκή.

653 πτύσας καταπτύσας, ἐν οὐδενὶ λόγῳ θέμενος, καταφρονήσας.

659 εἰ γὰρ τοὺς ἐμούς, φησίν, ἀκόσμως βιοῦντας μὴ τιμωρησαίμην οὐδὲ τῶν ξένων περιγενήσομαι· ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ θρέψω.

ἐγγενῆ συγγενῆ.

660 θρέψω ἀντὶ τοῦ ἕξω.

661 εἰ οὖν τηροίην τὰ νόμιμα καὶ τὰ δίκαια ἐπὶ τῆς ἐμαυτοῦ πρώτως οἰκίας τηροίην ἂν αὐτὰ καὶ ἐπὶ τῆς πόλεως.

663 ὑπερβὰς λείπει τὸ δίκαιον.

666 στήσειε καταστήσειεν ἄρχοντα.

667 τὰ ἐναντία τῶν δικαίων δῆλον ὅτι.

668 τοῦτον τὸν τῷ βασιλεῖ πειθόμενον.

670 δορὸς ἀντὶ τῆς μάχης.

672 ἀναρχίας ἀντὶ τοῦ ἀπειθείας.

δὲ γάρ.

675 τροπὰς καταρρήγνυσι ἐκ γὰρ διαρρήξεως στρατοῦ τροπὴ γίνεται.

τῶν δ᾽ ὀρθουμένων τῶν ἀρχομένων.

676 αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἢ πέφανται.

677 ἀμυντέ᾽ τὰ τῶν νόμων.

τοῖς κοσμουμένοις τοῖς ἄρχουσιν· Ὅμηρος
κοσμήτορε λαῶν.

681 εἰ μὴ τῆς φρονήσεως ὑπὸ τοῦ γήρως σεσυλήμεθα λέγειν φρονούντως δοκεῖς περὶ ὧν λέγεις· ὁ δὲ λόγος πάνυ πρεσβυτικῶς καὶ αἰδημόνως εἴρηται.

σεσυλήμεθα.

684 χρημάτων κτημάτων.

685 ἐγὼ δὲ οὐ δύναμαι ταῦτα ἀποδέξασθαι ἐπειδὴ μὴ καλῶς ταῦτα λέγεις.

687 δυνατόν σε καὶ ἑτέρως καλῶς μεταβουλεύσασθαι.

688 σοὶ δ’ οὖν πέφυκα γράφε σὺ δ’ οὐ πέφυκας.

690 τὸ σὸν ὄμμα, φησί, τοιοῦτόν ἐστιν ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἄντικρύ σου λέγειν τοιαῦτα οἷς σὺ μὴ τέρψῃ· ἐμοὶ δὲ πάρεστιν ἀκούειν τῶν λάθρᾳ κατὰ σοῦ λεγομένων.

691 λόγοις τοιούτοις λείπει τὸ χρῆσθαι.

692 ὑπὸ σκότου λαθραίως.

696 διὰ τούτων ὑπεραπολογεῖται τῆς κόρης ὑπερευπρεπῶς τῇ πόλει περιθεὶς τὸν λόγον.

697 κυνῶν γράφε λύκων.

699 τιμῆς γράφεται καὶ στήλης.

700 ἐρεμνὴ σκοτεινή, λαθραία σου.

709 διαπτυχθέντες ἀνακαλυφθέντες· μετέβη δὲ ἀπὸ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὅστις γὰρ εἰς πληθυντικὸν τὸ οὗτοι.

711 καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν μὴ αὐθάδη εἶναι ἀντιτείνοντα τοῖς
συμβουλεύουσιν· τοῦτο δὲ παρὰ Σόλωνος
γηράσκω δ’ αἰεὶ πάντα διδασκόμενος·
Καλλίμαχος:

714 αὐτόπρεμν’ αὐτόριζα.

716 ὑπείκει μηδὲν τοῖς ἱστίοις μὴ ἐγχαλάσῃ.

ὑπτίοις ἀντὶ ὑπτίως.

717 στρέψας στρέψας τὴν ναῦν.

718 μετάστασιν μετάνοιαν.

719 ἀντὶ τοῦ εἰ οἷός τέ εἰμι λέγειν κἀγὼ διὰ τὸ νέον.

720 πρεσβεύειν ὑπερέχειν· ἐγώ, φησί, τοῦτο οἶμαι ὑπερέχειν, τὸ τὸν ἄνθρωπον φῦναι πάντα ἐπιστάμενον· Ἡσίοδος
οὗτος μὲν πανάριστος ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ.

722 εἰ δ' οὖν εἰ δέ τις ἀνόητος εὑρεθῇ· Δίδυμος δέ φησι .....

728 μηδὲν διδάσκου ὃ μὴ δίκαιόν ἐστί σοι μανθάνειν· ἢ μηδὲν ἔστω ὃ μὴ δίκαιον.

730 ἀκοσμοῦντας ἀπειθοῦντας καὶ ἄκοσμα διαπραττομένους.

733 οὗ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις οὐκ ἐγὼ ταῦτα λέγω ἀλλὰ πάντες οἱ τὴν πόλιν οἰκοῦντες· χαριέντως δὲ τὴν δίαιταν προσάπτει τῇ πόλει τῷ μὴ δοκεῖν βούλεσθαι ἀνατρέπειν τὰ τῷ πατρὶ βεβουλευμένα.

734 πόλις γὰρ ἡμῖν ἅ με χρή ἅ με χρὴ προστάσσειν τῇ πόλει ἐκείνη μοι ἔχει κελεύειν;

735 χ.

τὸ χ ὅτι αὐστηρότερον προσηνέχθη τῷ πατρί.

741 χ.

εἴπερ γυνὴ σὺ λείπει τυγχάνεις· πάλιν δὲ τὸ χ διὰ τὸ αὐστηρόν.

742 διὰ δίκης ἰὼν δικασάμενος, δικαιολογούμενος, παρρησιαζόμενος.

ἰὼν ἐλθών.

746 γυναικὸς ὕστερον ἀντὶ τοῦ ἡττηθὲν ὑπὸ γυναικός.

751 ἡ δ' οὖν θανεῖται δι' ἑαυτὸν ἔφη, ὁ δὲ Κρέων ᾤετο δι' αὐτὸν λέγειν.

752 ἐπεξέρχῃ περαιτέρω χωρήσεις.

753 τίς δ' ἔστ' ἀπειλή ποίαν ὠφέλειαν ἔχει ἀπειλὴ πρὸς μωρὸν ἄνθρωπον λεγομένη;

σημείωσαι.

758 τόνδ' Ὄλυμπον μὰ τὸν Ὄλυμπον.

759 δεννάσεις λυπήσεις, ὑβρίσεις.

760 τὸ μῖσος τὴν Ἀντιγόνην φησίν.

κατ᾽ ὄμματ᾽ ὑπ᾽ ὀφθαλμούς.

762 μὴ δόξῃς μὴ νομίσῃς.

763 οὐδαμᾷ οὐδαμῶς.

765 ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μένῃς ξυνών γράφε μαίνῃ, ὡς μαίνῃ, φησί, παρὰ τοῖς φίλοις τοῖς θέλουσιν ὑπομεῖναι τὴν σὴν μανίαν.

767 νοῦς δ᾽ ἐστὶ τηλικοῦτος ἤτοι ὁ τῶν νέων ἢ ὁ φρόνιμος· ὁ δὲ νοῦς ὁ τηλικοῦτος, φησί, βαρύτατός ἐστιν ἀλγήσας.

770 αὐτὰ τὰς κόρας· δυϊκὸν γάρ ἐστι.

772 σφε αὐτήν.

774 πετρώδει—ἐν κατώρυχι ἐν ὑπογείῳ σπηλαίῳ.

775 φορβῆς τοσοῦτον ἔθος παλαιὸν ὥστε τὸν βουλόμενον καθειργνύναι τινὰ ἀφοσιοῦσθαι βραχὺ τιθέντα τροφῆς καὶ ὑπενόουν κάθαρσιν τὸ τοιοῦτο ἵνα μὴ δοκῶσι λιμῷ ἀναιρεῖν· τοῦτο γὰρ ἀσεβές.

777 ὃν μόνον σέβει θεῶν διὰ τὸ προκρῖναι τῆς ἰδίας σωτηρίας τὴν πρὸς τὸν κατοιχόμενον δίκην.

779 ὅτι πόνος περισσός ἐστι πλήρης ὀργῆς καὶ ἀβουλίας ὁ λόγος ὅτι καὶ εἰς θεοὺς θρασύνεται.

781 Ἔρως ἀνίκατε διὰ τὸν Αἵμονα τοῦ ἔρωτος μέμνηται· πάλαι γὰρ ὠμονόει τῷ πατρί, νῦν δὲ σχεδὸν πολέμιος γέγονε διὰ τὴν Ἀντιγόνην· τὸ δὲ ἐρᾶν πλουσίους ἔχει· καὶ ἡ παροιμία
ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶσι δ᾽ οὔ.

μάχαν λείπει ἡ κατά.

782 κτήμασι ἐπεὶ καὶ κτημάτων ἐρῶσι πολλοί.

784 ἐννυχεύεις διατρίβεις.

785 φοιτᾷς δ’ ὑπερπόντιος διότι καὶ τὰ θαλάσσια ζῷα ἐρᾷ ἢ ὅτι καὶ τὰ πόρρω θηρεύει ὁ ἐρῶν καὶ διὰ θαλάσσης ἄπεισι καὶ πανταχοῦ ὥστε τοῦ ἔρωτος ἐπιτυχεῖν ἢ ὅτι πολλοὶ τῶν ἐν πόντῳ ἐρῶσιν.

786 αὐλαῖς ταῖς ἐπαύλεσιν.

790 ὁ δ’ ἔχων τὸν ἔρωτα.

791 σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους σὺ καὶ δικαίους διαφθείρεις ὥστε τὰς φρένας αὐτῶν ἀδίκους γίνεσθαι ὡς Ἡρακλῆς ἐνεχόμενος τῷ ἔρωτι τῆς Ἰόλης τὰ ἐν Οἰχαλίᾳ ἔπραξεν ἀφορμὴν τοῦ πολέμου μὴ ἔχων ἢ τὸν ἔρωτα μόνον.

794 ξύναιμον ξυγγενές, ὅτι υἱοῦ πρὸς πατέρα γέγονε μάχη καὶ διαφορά.

795 νικᾷ δ’ ἐναργὴς βλεφάρων ὅτι ὁρῶν τὴν παῖδα ὁ Αἵμων σπουδάζουσαν καὶ πάντα πράσσουσαν ὑπὲρ τοῦ ἀδελφοῦ ἥττων αὐτῆς γέγονεν· νικᾷ οὖν, φησίν, ὁ ἔρως τῆς νύμφης ὅς ἐστι πάρεδρος τῶν μεγάλων θεσμῶν ἐν ἀρχαῖς· τοῦτο δὲ εἶπεν ὅτι θαυμαστή τίς ἐστιν ἡ τοῦ ἱμέρου ἀρχὴ καὶ ὥσπερ νομισθεῖσα ἄνωθεν διὸ καὶ πάρεδρον αὐτήν φησι τῶν θεσμῶν.

798 πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς τινὲς παρέδρος Δωρικῶς ἀναγινώσκουσι κατ’ ἔλλειψιν τοῦ υ ἵν’ ᾖ παρέδρους, λέγει δὲ τὸν Κρέοντα, νικᾷ δὲ ὁ φανερὸς ἵμερος τῶν βλεφάρων τῆς εὐλέκτρου νύμφης τὸν Κρέοντα, τὸν πάρεδρον ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν μεγάλων θεσμῶν.

799 ἄμαχος ἀκαταμάχητος.

ἐμπαίζει ἥδεται, χαίρει.

801 οἷον δυνάμει παρακούομεν τοῦ ἄρχοντος δακρύοντες τὴν Ἀντιγόνην ἣν αὐτὸς κατεδίκασεν.

804 τὸν παγκοίταν τὸν πάντας κοιμίζοντα.

θάλαμον τὸν θάλαμον τὸν ἐν τῷ τάφῳ.

805 ἀνύτουσαν ἀνοίγουσαν ἢ τρέχουσαν καὶ πορευομένην.

814 ἔγκληρον μέτοχον.

815 ἐπινυμφίδιος—ὕμνος λείπει θύραις ἢ κοίταις.

820 οὐ διὰ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος λαχοῦσα καὶ τὴν τιμωρίαν ἀλλὰ μετ᾽ ἐλευθερίας τεθνήξῃ ἰδίῳ καὶ καινῷ νόμῳ περὶ τὸ τέλος χρησαμένη οἷον οὔτε νοσήσασα οὔτε ἀναιρεθεῖσα ἐξελεύσῃ τοῦ βίου· ἢ ἀντὶ ἰδίοις αὐτῆς νόμοις χρησαμένη.

822 θνητῶν ἤτοι πρὸς τὸν τρόπον τοῦ θανάτου ἢ πρὸς τὴν προαίρεσιν τοῦ ἐπιχειρήματος.

823 ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ἀντὶ τοῦ λυγροτάτως· ἢ τὴν λυγρὰ ὑπομείνασαν ἢ λυγρὰν καθὸ τὴν Λητὼ ὑβρίσαι τετόλμηκεν· τοῦτο δὲ ἔλαβεν πρὸς τὸ ὅμοιον τοῦ θανάτου ὅτι οὐδὲ ἡ Νιόβη ὑπό τινος ἀνῃρέθη.

824 τὰν Φρυγίαν ξέναν τὴν Νιόβην.

825 Σιπύλῳ Φρυγίας ὄρος.

826 τὰν κισσὸς ὡς ἀτενής πολὺς καὶ ἐπιμήκης· ἢ ὁ μὴ ἀνατείνων εἰς ὕψος ἀλλ᾽ αὐτοῦ περιειλούμενος καὶ οὐχὶ ὑψηλός· ὁ δὲ νοῦς, ἣν ἐδάμασεν ἡ πέτρας βλάστησις ὡς κισσὸς περιβαλοῦσα αὐτήν· περιέφυσεν αὐτῇ, φησίν, ἡ πέτρα ὡς κισσὸς δένδρῳ.

ὁ μὴ εὐθὺς τετραμμένος ἀλλ᾽ εἰλιτενής.

827 πετραία βλάστα δάμασεν ὅτι περιεκεκάλυπτο πανταχῇ τῇ πέτρᾳ.

834 ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής καρτερεῖν σε χρὴ ὡς καὶ ἡ Νιόβη ἐκαρτέρησεν καίτοι θειοτέρου γένους τυγχάνουσα· Ταντάλου γὰρ ἦν τοῦ Διός.

παραμυθούμενος αὐτὴν θεόν φησι τὴν Νιόβην.

836 καί τοι φθιμένᾳ καίτοι σοὶ φθιμένῃ ἢ φθιμένῳ παντὶ μακαριστὸν ἂν εἴη τὸ τῆς αὐτῆς μοίρας τυχεῖν τοῖς ἰσοθέοις οἷον μακάριος ἂν εἴη ὅστις τοῖς ἰσοθέοις ὁμοίως ἐτελεύτησεν.

837 ἔγκληρα κοινά, ὅμοια, τοῦ αὐτοῦ κλήρου καὶ τύχης.

838 ὑφ᾽ ὑμῶν γελῶμαι ὅτι θεοῖς ἴσην με λέγετε.

846 ἐπικτῶμαι γράφε ἐπιβοῶμαι.

847 φίλων ἄκλαυτος οἷον μὴ οἰκτειρομένη παρὰ τῶν φίλων ἀπόλλυμαι.

848 ἔρμα περίφραγμα.

849 ποταινίου ἔστι μὲν προσφάτου θέλει δὲ εἰπεῖν καινοῦ καὶ παρεξηλλαγμένου.

851 οὔτ᾽ ἐν βροτοῖσιν οὔτε ἐν ζῶσι διὰ τὸ εἶναι ἐν εἱρκτῇ οὔτε ἐν θανοῦσι διὰ τὸ ἔτι ἀναπνεῖν.

852 θανοῦσιν λείπει σύνοικος.

853 προβᾶσ᾽ ἐπ᾽ ἔσχατον θράσους προβᾶσα ἐπὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης ἔσχατον βάθρον μετὰ θράσους βουλομένη τε ὅσιόν τι δρᾶν περὶ τὸν ἀδελφὸν τὰ ἐναντία πέπονθας· ἔπεσες γὰρ εἰς τὸ κενοτάφιον· τὸ δὲ ἑξῆς, προβᾶσα ὑψηλὸν εἰς δίκας βάθρον ἔπεσες ἐπ᾽ ἔσχατον θράσους ἐν τῷ παρακοῦσαι τῶν τοῦ ἄρχοντος προσταγμάτων.

856 πατρῷον δ᾽ ἐκτίνεις ἢ τὰ ἡμαρτημένα τῷ Οἰδίποδι ἢ ὑπὲρ τῆς κατάρας τοῦ Οἰδίποδος ταῦτα πάσχεις· αὐτὴ γὰρ τὰ δίκαια προέθου ποιεῖν.

857 ἐμοὶ μερίμνας ἢ τὸ τῆς μερίμνης μου.

858 τριπόλιστον οἶτον πολλάκις ἀναπεπολημένον ἢ διάσημον καὶ πανταχοῦ ἀκουόμενον καὶ πολούμενον· ἢ τὸν πολλάκις ἐπελθόντα τῷ ἐμῷ οἴκῳ ἢ γένει.

λείπει εἰποῦσα.

859 καὶ τῆς προτέρας ἡμῶν δυστυχίας.

860 πότμου τύχης.

861 Λαβδακίδαισιν ἀντὶ τοῦ Λαβδακιδῶν.

864 κοιμήματ᾽ αὐτογέννητα καὶ συνουσίαι τοῦ πατρὸς αὐτογενεῖς ἢ συγγενικαὶ ὅτι ταύτῃ συνεκοιμήθη ἐξ ἧς γέγονεν· τὸ δὲ ἑξῆς κοιμήματα

δυσμόρου μητρὸς ἐμῷ πατρὶ αὐτογέννητα, ὅτι ὁ αὐτὸς πατὴρ ἅμα καὶ παῖς ἦν.

865 ἐμῷ πατρὶ λείπει γενόμενα.

866 οἵων λείπει γονέων.

867 πρὸς οὓς πρὸς τοὺς γονεῖς δῆλον ὅτι.

ἀραῖος ἐπικατάρατος διὰ τὰ ἐκείνων ἁμαρτήματα.

869 δυσπότμων διὰ τὴν πρὸς τὸν Ἄδραστον ἐπιγαμίαν ἥτις αἰτία τοῦ πολέμου κατέστη.

871 κατήναρές με τιμηθεὶς ὑπ᾽ ἐμοῦ.

872 σέβειν μὲν εὐσέβειά τις οἱ τοῦ χοροῦ τὸ μὲν ἔργον τῆς παιδὸς ἐπαινοῦσιν οὐ μὴν δὲ θαρσοῦσιν καὶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως διελέγχειν ὡς μοχθηράν· φησὶν οὖν ὅτι πέπρακται μὲν δι᾽ εὐσέβειαν τὸ ὑπὸ ταύτης ᾧ δὲ ἡ βασιλεία μέλει τούτῳ οὐκ ἔστι παραβατὴ ἡ ἀρχὴ ὅ ἐστι τὰ προστάγματα, παραβαίνουσι δὲ ὅσοι ἀρχόντων καταφρονοῦσιν.

εὐσεβὲς μὲν τὸ σέβειν τοὺς ἀποθανόντας.

875 αὐτόγνωτος—ὀργὰ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων τρόπος.

879 λαμπάδος τοῦ ἡλίου.

881 ἀδάκρυτον πολυδάκρυτον.

883 ἆρ᾽ ἴστ᾽ ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸς τοὺς ὑπηκόους τοῦτό φησιν ὁ Κρέων ὀργιζόμενος ὅτι μὴ θᾶττον αὐτὴν ἀπήγαγον πρὸς εἱρκτήν· ὁ δὲ λόγος, ἆρα ἴστε ὡς εἰ χρεῖ᾽ ᾖ λέγειν ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν οὐδέποτέ τις παύσαιτο; δεῖ οὖν ἐκ βίας ἕλκειν αὐτήν.

887 εἴτε χρῇ θανεῖν εἰ χρήζει καὶ θέλει· μετριάζειν δὲ προσποιεῖται τῇ κολάσει ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἡμεῖς γὰρ ἀγνοὶ τουτέστιν ἀκοινώνητοι τοῦ φόνου τούτου, φησί, διὰ τὸ μὴ χερσὶν αὐτὴν ἀνῃρηκέναι.

889 ἡμεῖς γὰρ ἁγνοί τὸ κατὰ ταύτην τὴν κόρην ἁγνοὶ ἡμεῖς ἐσμεν καὶ οὐδὲν ἐναγὲς ἐπράξαμεν.

890 μετοικίας δ᾽ οὖν τῆς ἄνω τοῦ μεθ᾽ ἡμῶν ἄνω οἰκεῖν.

891 κατασκαφὴς κατεσκαμμένη, ὑπόγειος.

892 ἀείφρουρος τῷ μὴ πρὸς καιρὸν εἶναι τὴν φρουρὰν ἀλλὰ διόλου.

895 μακρῷ ἀντὶ τοῦ πολύ.

897 ἐν ἐλπίσιν τρέφω ἐλπίζω ἀποθανοῦσα πάντας ἕξειν φίλους.

εὐεπίφορος ὁ Σοφοκλῆς εἰς τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω.

899 κασίγνητον κάρα ὦ Ἐτεόκλεις· ἑξῆς γὰρ τοῦ Πολυνείκους μετὰ οἴκτου μνημονεύει.

904 παρὰ τοῖς καλῶς φρονοῦσι δοκῶ σε τετιμηκέναι ὥστε τοὺς συνετοὺς ἀποδέξασθαι τὰ ὑπ᾽ ἐμοῦ εἰς σὲ γενόμενα.

907 ἂν ᾐρόμην ὑπέστην.

908 τίνος νόμου ἀντὶ νομίσματος καὶ λογισμοῦ.

913 τοιῷδε μέντοι κ. ἑ. τῷ τοιούτῳ νόμῳ ὃς ἀποδείκνυσι τὸ κατὰ τοὺς ἀδελφοὺς δίκαιον ὑπερέχειν ἁπάντων τιμήσασά σε ἔδοξα τῷ Κρέοντι ἁμαρτάνειν· διὰ τὴν ἔνδειξιν τῆς βίας αὐτοῦ.

916 ἄγει με ἐμφαντικώτερον τὸ ἄγει· οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι ἐκέλευσέν με ἀχθῆναι ἀλλ᾽ αὐτὸς ἄγει.

918 οὔτε παιδείου τροφῆς οὔτε παῖδα θρέψασαν.

921 δαιμόνων δίκην ἐπεὶ τὰ τοῦ Κρέοντος θνητοῦ ὄντος παρέβη.

923 τίν᾽ αὐδὰν ξυμμάχων λείπει καλεῖν.

925 εἰ ταῦτα τοῖς θεοῖς ἀρέσκει παθόντες τὴν τιμωρίαν γνοίημεν τὴν ἁμαρτίαν.

927 εἰ δ᾽ οἵδ᾽ ἁμαρτάνουσι ἐπὶ τὸν Κρέοντα ἡ ἀναφορά.

928 ἐκδίκως ἔξω τοῦ δικαίου.

929 ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ κινήματι ἔοικεν ἡ παῖς εἶναι οἷον οὐκ ἐνδέδωκεν ὀδυρομένη.

931 ἀντὶ τοῦ κλαύσονται οἱ ἄγοντες αὐτὴν ἐὰν ἔτι βραδύνωσιν.

932 βραδυτῆτος ὕπερ διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐμβραδύνειν.

933 ἀπειληθέντες ὑπὸ τοῦ Κρέοντος οἱ ὑπήκοοι ἄξουσι λοιπὸν ἐπὶ θάνατον.

935 οὐ παραμυθοῦμαί σε θαρρεῖν ὡς μὴ κεκυρωμένου σοι τοῦ ἀποθανεῖν· τοῦτο δέ φησιν ὡς οὐκ ἐνδιδοὺς ἵνα μὴ ὑπονοήσῃ ἐκείνη μεταπεπεικέναι αὐτὸν δακρύουσα· ἢ ὁ χορὸς λέγει ὡς τοῦ Κρέοντος μὴ μεταπεισθέντος.

937 λοιπὸν πρὸς βίαν αὐτὴν ἄγουσι τὰ πρῶτα ἐλεοῦντες καὶ αἰδούμενοι.

940 οἱ κοιρανίδαι κοίρανοι· τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ φησιν· εἰώθασι γὰρ οὐ μόνον τοὺς βασιλεῖς ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν πολιτῶν οὕτω καλεῖν· ἢ πρὸς τὸν Κρέοντα ἠθικῶς ἂν αὐτὸν εἰς συμμαχίαν προκαλουμένη ἢ πρὸς τοὺς πάλαι βασιλέας τοὺς προγόνους αὐτῆς.

941 τὴν βασιλίδα τὴν βασίλειαν.

943 σεβίσασα τιμήσασα.

944 ἔτλα καὶ Δανάας οἷον καὶ ἡ Δανάη ἔτλη μὴ εἶναι ἐν φωτὶ ἀλλ' ἐν σκότῳ ἐπεὶ καὶ αὐτὴ ἐν χαλκῷ οἴκῳ ἐκέκρυπτο.

946 κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει κατεκλείσθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν· ἢ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἀνάγκης ἦλθεν καὶ τῆς εἱμαρμένης ἢ κατεζεύχθη συνελθοῦσα τῷ Διί.

949 ταμιεύεσκε ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῇ εἶχεν τὰς γονὰς τοῦ Διὸς ὅ ἐστιν ἔγκυος ἦν.

951 μοιριδία εἱμαρμένη.

952 οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος οὔτ' Ἄρης Ἄρης νῦν ὁ πόλεμος· καὶ γὰρ οὗτος κατὰ μοῖραν ἐγείρεται· βούλεται δὲ εἰπεῖν ὅτι οὔτε τὰ ἐν οὐρανῷ οὔτε τὰ ἐν τῇ γῇ οὔτε τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ πραττόμενα παρὰ μοῖραν γίνεται.

νιν αὐτήν, τὴν μοῖραν.

955 ζεύχθη δ᾽ ὀξυχόλως τὸ ἑξῆς, ζεύχθη πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ· μὴ οὕτω δὲ αὐτὸ λάβωμεν ὅτι καὶ ἡ Ἀντιγόνη ἀσεβὴς οὖσα πέπονθεν ὅπερ ὁ ἀσεβὴς Λυκοῦργος ἀλλ᾽ ἁπλῶς τῇ παραθέσει τῶν ὁμοίων δυστυχιῶν παραμυθεῖται τὴν κόρην· τὸν δεσμὸν δὲ τῆς ἀμπέλου πετρώδη εἶπεν ἀντὶ τοῦ τὸν ἰσχυρόν.

956 κερτομίοις ὀργαῖς διὰ τὰς κερτομίους ὀργάς.

958 πετρώδει—δεσμῷ τῷ στερεῷ δεσμῷ τῆς ἀμπέλου.

959 οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει οὕτω καὶ τοῦ Λυκούργου ἀπὸ τῆς μανίας ὀργὴ ἀποβαίνει· μένος γὰρ ἡ ὀργή· ἀνθηρὸν δὲ τὸ ἀκμαῖον καὶ ἀνθοῦν ἐν κακοῖς.

δεινὸν ἀντὶ τοῦ πολύ.

960 μένος μανία.

κεῖνος ἐπέγνω τὸ ἑξῆς, κεῖνος ἐπέγνω τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσης μανίαις ψαύων.

963 ἐνθέους γυναῖκας τὰς θεολήπτους Βάκχας.

964 εὐιόν τε πῦρ τὸ ὑπὸ τῶν Βακχῶν αἰρόμενον ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς δᾳδουχίαις.

965 φιλαύλους τ᾽ ἠρέθιζε Μούσας κακολογῶν αὐτὰς ἠρέθιζεν κατ᾽ αὐτοῦ· λέγει οὖν, ἐτάρασσε καὶ ἐσκόρπιζε τὰς τῶν αὐλῶν ᾠδάς· ἢ οὕτως, τὰς Μούσας τὰς περὶ τὸν Διόνυσον ἐχλεύαζεν τουτέστι τοὺς ὕμνους ἢ τοὺς λόγους· τινὲς δέ φασιν ὅτι καὶ τὰς Μούσας ὕβρισεν.

966 παρὰ δὲ κυανέων πελάγεων ἀντὶ τοῦ παρὰ δὲ τοῖς κυανέοις πελάγεσι τῆς διδύμης θαλάττης γέγονεν ἐμφύλια κακὰ περὶ τοὺς Φινείδας· κυανέοις δὲ πελάγεσιν εἶπεν τοῖς ὑπὸ τῶν Κυανέων πετρῶν περιεχομένοις· διδύμας δὲ ἁλὸς ἢ διὰ τὸ διαχωρίζεσθαι ὑπ᾽ αὐτῶν τὴν θάλασσαν ἢ διὰ τὸ συνιέναι αὐτὰς καὶ ἑνοῦσθαι διδύμους αὐτάς φησιν.

968 ἀκταὶ Βοσπόριαι αἱ ὑπὸ τοῦ Βοσπόρου τοῦ πελάγους περιεχόμεναι.

969 ἠδ᾽ ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσός ὁ Θρᾳκικὸς Σαλμυδησσός· πέλαγος δέ ἐστι δυσχείμερον περὶ Θρᾴκην· Αἰσχύλος
Σαλμυδησσία γνάθος
ἐχθρόξενος ναύτῃσι μητρυιὰ νεῶν.

970 ἵν᾽ ὅν.

ἵν᾽ ἀγχίπολις Ἄρης παρὰ γὰρ Θρᾳξὶ τιμᾶται ὁ Ἄρης ὡς καὶ ὁ ποιητὴς
τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον·
τὸ δὲ ἵνα τοῖς ἄνω συνάπτεται, ἵνα ἀκταὶ Βοσπόριαι καὶ οὐδὲν λείπει· ὅσοι δὲ γράφουσιν ὃν Ἄρης περιττὸν λαμβάνουσι τὸ ὄνομα.

971 δισσοῖσι Φινείδαις τῶν δισσῶν Φινειδῶν, Πληξίππου καὶ Πανδίονος ἢ Τηρύμβα καὶ Ἀσπόνδου.

973 τὸ ἑξῆς, τυφλωθὲν ὀμμάτων κύκλοις.

974 ἀλαστόροισιν τοῖς ἄλαστα πεπονθόσιν ἢ τοῖς δυστυχέσι κύκλοις τῶν ὀμμάτων.

975 ἀραχθὲν ἀντὶ τοῦ τυφλωθέν.

ἀραχθὲν ἐγχέων ἀραχθὲν αἱματηραῖς χείρεσσιν ὑπ᾽ ἐγχέων καὶ κερκίδων ἀκμαῖς τουτέστι γυναικείαις.

976 ἀκμαῖσιν ὀξύτησι.

978 μελέαν πάθαν ὅτι τελευτήσασα ἀφῆκεν αὐτοὺς ὑπὸ μητρυιάν· ἢ ὅτι αὐτὴ αὐτοὺς ἐξετύφλωσεν.

980 ἀνύμφευτον γονάν κακόνυμφον γονὴν ὅτι ἐπὶ κακῷ νυμφευθεῖσα δυστυχεῖς αὐτοὺς ἔτεκεν· ἢ τὴν ἀνύμφευτον ἑαυτῶν κοινωνίαν οἷον τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας ἄπειροι ὄντες.

981 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων Βορέας κῆδος συνῆψε τοῖς Ἀθηναίοις ἁρπάσας Ὠρείθυιαν τὴν Ἐρεχθέως ἐξ ἧς ἔσχεν Ζήτην καὶ Κάλαϊν καὶ Κλεοπάτραν· ταύτην ὁ Φινεὺς ἔγημεν ἐξ ἧς αὐτῷ δύο παῖδες ἐγένοντο

Πλήξιππος καὶ Πανδίων, κατὰ δέ τινας Τηρύμβας καὶ Ἄσπονδος· μετὰ δὲ τὸν Κλεοπάτρας θάνατον ἐπέγημεν Ἰδαίαν τὴν Δαρδάνου, κατὰ δέ τινας Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν ἧς καὶ αὐτὸς Σοφοκλῆς μνημονεύει ἐν Τυμπανισταῖς· ἥτις ἐξ ἐπιβουλῆς τυφλώσασα τοὺς τῆς Κλεοπάτρας παῖδας ἐν τάφῳ καθεῖρξεν, ὡς δέ τινές φασιν ὅτι κατεψεύσατο αὐτῶν ἅτε δὴ πειρασάντων αὐτὴν ἐφ᾽ οἷς ἀπατηθεὶς ὁ Φινεὺς ἀμφοτέρους τυφλοῖ· ταῦτα δὲ ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ· τινὲς δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι περιοῦσαν τὴν Κλεοπάτραν ὁ Φινεὺς ἐκβέβληκεν καὶ τὴν Ἰδαίαν ἐπέγημεν, ἡ δὲ ὀργισθεῖσα τοὺς ἑαυτῆς ἐτύφλωσεν παῖδας.

Βορέου γὰρ καὶ Ὠρειθυίας τῆς Ἐρεχθέως ἦν ἡ Κλεοπάτρα.

982 Ἐρεχθειδᾶν τῶν Ἀθηναίων.

985 ἅμιππος ταχεῖα, ἴσον ἵππῳ δυναμένη τρέχειν· εἰ δὲ γράφεται ἁμίπποις πρὸς τὸ θυέλλαις, τράφη θυέλλῃσιν ἁμίπποις ταῖς ἐξισουμέναις ἵπποις ὡς καὶ Ὅμηρος
θείειν δ᾽ ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

πάγου ὑψηλοῦ ὄρους καὶ ἀκρωρείας.

986 ἀλλὰ κἀπ᾽ ἐκείνᾳ ἀλλὰ καὶ κατ᾽ ἐκείνης, τῆς θυγατρὸς Βορέου τῆς ἐξ Ἐρεχθειδῶν γεγονυίας ἐνέσκηψαν αἱ πολυχρόνιοι Μοῖραι καὶ μεγάλα δυστυχῆσαι αὐτὴν πεποιήκασιν· ἢ μεγάλαι δυστυχίαι καὶ ἐπ᾽ ἐκείνῃ, τῇ Κλεοπάτρᾳ, ἦλθον.

987 μακραίωνες ἀθάνατοι καὶ πολυχρόνιοι· ἔσχον δὲ ἐπέσχον, ἐπετέθησαν, ἐπεβάρησαν.

988 καὶ νῦν ἄνακτάς φησι τοὺς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐντίμους.

989 τοῖς τυφλοῖσι γὰρ κ. ἑ. ἡ ὁδὸς τοῦ τυφλοῦ μετ᾽ ἄλλου ἐστίν.

993 οἷον οὐδὲ τὴν ἀρχὴν τῆς σῆς κατωλιγώρουν μαντείας.

997 τὸ σὸν—στόμα ἀντὶ τὸν σὸν λόγον.

999 Θᾶκος, τόπος οὕτω καλούμενος.

1000 λιμήν ὅρμος καὶ ἕδρα ὅπου πάντα τὰ ὄρνεα προσέρχονται.

1001 κακῷ ἐπὶ κακῷ.

1002 βεβαρβαρωμένῳ ἑρμηνευθῆναι μὴ δυναμένῳ ἀλλὰ ἀσαφεῖ.

1003 χηλαῖσιν τοῖς ὄνυξι.

φοναῖς ταῖς αἱμακτικαῖς.

1005 ἀντὶ τοῦ ἀπεπειρώμην τῆς διὰ πυρὸς μαντείας.

1008 μυδῶσα δίυγρος οὖσα ἡ καῦσις· κηκὶς δὲ ἡ ἀνάδοσις ἐνταῦθα, κυρίως δὲ ἡ λιγνὺς τοῦ καπνοῦ ἡ ἀπὸ τῶν καιομένων γινομένη.

1009 τύφειν ἐστὶ τὸ ἠρέμα ὑποσμύχειν· ἀνέπτυε δὲ ἀνέβαλλε τὰ μηρία ἐκ τοῦ λίπους.

κἀνέπτυε ἀνέβαλλεν.

1010 καταρρυεῖς καταρρεόμενοι, καθυγραινόμενοι ἐκ τοῦ λίπους τῆς καλυπτούσης αὐτοὺς πιμελῆς ἐξέπιπτον.

1012 παιδὸς τοῦδ’ τοῦ ὁδηγοῦντος.

1013 φθίνοντ’ ἢ φθοροποιὰ ἢ διὰ τοῦ πυρὸς ἀσήμως φθειρόμενα.

1016 ἐσχάραι αἱ ἑστίαι.

παντελεῖς αἱ τὰ τέλεια τῶν ἱερείων δεχόμεναι ἢ ὅλαι ἢ δι’ ὧν πάντα τελειοῦται.

1017 ἀντὶ τοῦ οἱ κύνες καὶ οἱ ὄρνιθες διασπάσαντες τὸ τοῦ Πολυνείκους σῶμα ἐπὶ τοὺς βωμοὺς ἐκόμισαν καὶ οὕτως ἐμόλυναν ἅπαντας.

1019 θυστάδας λιτὰς τὰς διὰ θυσιῶν γινομένας λιτάς.

1021 ἀπορροιβδεῖ ἀπηχεῖ, ἀφίησιν.

1022 βεβρῶτες ἀπὸ τοῦ ἑνικοῦ ἐπὶ τὸ πληθυντικὸν μετέβη.

1023 γνωμολογία.

1027 ἀκεῖται ἰᾶται, θεραπεύει.

ἀκίνητος ἀμετάθετος.

1028 διὰ τὴν αὐθάδειαν εἰς σκαιότητα πίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι.

1030 καὶ Ὅμηρος

κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

1033 ἀποπειρᾶσθέ μου ὡς τοξόται σκοποῦ.

1034 ἀνδρὸς τοῦδε ἀντὶ ἐμοῦ.

1035 ὑμῖν ὑφ᾽ ὑμῶν τῶν μάντεων καὶ τῶν συγγενῶν.

1036 ἐξημπόλημαι πεπραγμάτευμαι, ἀνεμπόλητος μὴ πεπραγματευμένος· καὶ Ὅμηρος
οἵ τε πρηκτῆρες ἔασιν·
ἢ πέπραμαι.

κἀμπεφόρτισμαι προδέδομαι, φόρτος γεγένημαι·
ἐποιήσαντό με φόρτον
Καλλίμαχος.

1037 τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον Σάρδεις πόλις Λυδίας παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ Πακτωλῷ· ἀντὶ τοῦ εἴ τι βούλεσθε εἰς χρήματα νεῦον δέχεσθε· τὸν γὰρ Πολυνείκη οὐ θάψετε.

1044 ἀμίαντον γὰρ τὸ θεῖον.

1049 ποῖον τοῦτο πάγκοινον τῷ βίῳ κοινόν, ἐπεὶ εἶπεν ἆρ᾽ οἶδεν ἀνθρώπων τις καὶ καθόλου ἔλαβεν. πᾶσι κοινὸν καὶ φανερόν.

1052 τῆς νόσου τῆς ἀβουλίας.

1057 οἶδας, φησί, βασιλέας ὑβρίζων;

1060 τὰ ἄρρητά με δημοσιεύειν ἀνακινεῖς.

1062 οὕτω νομίζεις, ὅτι ἐπὶ κέρδεσι λέγω;

1063 ἐμπολήσων ἐξαπατήσων.

1064 μὴ πολλοὺς ἡλίου δρόμους τελέσων ὅ ἐστιν ἡμέρας· ἀμιλλητῆρας δὲ τοὺς ἀλλήλους διαδεχομένους, τροχοὺς δὲ ἀντὶ τοῦ κύκλους, δρόμους, τελῶν δὲ ἀντὶ τοῦ τελέσων· ἴσθι, φησίν, οὐ πολλοὺς δρόμους ἡλίου τελέσων.

1068 ἔχεις—βαλών ἀντὶ τοῦ ἔβαλες.

1069 ψυχὴν τὴν τῆς Ἀντιγόνης.

1071 ἀνόσιον μὴ τυχόντα τῶν ὁσίων νῦν.

1072 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν κ. ἐ. ἐξουσία δέδοται, λέγει δὲ τῶν νεκρῶν· ἐκ σοῦ δὲ βιάζονται καὶ οἱ ἄνω θεοὶ ἔχειν αὐτὸν ἄταφον.

1074 ὑστεροφθόροι αἱ ὕστερον μέλλουσαι βλάψαι· καὶ τὸ λοχῶσι γὰρ τὴν οὐ παραχρῆμα ἀλλὰ τὴν ἐς ὕστερον ἀψοφητὶ τιμωρίαν δηλοῖ· τὸ ἀρσενικὸν δὲ ἀντὶ τοῦ θηλυκοῦ ἔταξεν ὡς καὶ τὸ
σωτῆρι τύχῃ.

1077 κατηργυρωμένος ἀργύρῳ πεισθείς.

1078 φανεῖ δείξει.

χρόνου τριβή ἀντὶ τοῦ ἀναβολή.

1079 ἀνδρῶν γυναικῶν λείπει ὁ καί, καὶ γυναικῶν.

1080 ἢ Θηβαίοις ἐχθραὶ ἢ τοῖς θεοῖς· αἱ πόλεις δέ, φησίν, ὧν ἄρχεις ἐπαναστήσονταί σοι.

1081 καθήγισαν μετὰ ἄγους ἐκόμισαν.

1083 ἑστιοῦχον ἐς πόλιν τὴν ἔχουσαν ἑστίαν καὶ βωμούς.

ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἑστίαν τῆς πόλεως.

1084 τοιαῦτα κατὰ τῆς καρδίας σου τοξεύματα ἀφῆκα μετὰ θυμοῦ· ἢ τῷ θυμῷ τῆς καρδίας σου· λείπει δὲ ἡ κατά.

1086 θάλπος τὴν δριμύτητα, τὸν ἐμπρησμόν, τὸν ἰόν· θάλπος γὰρ τὸ καῦμα, ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν ἑρπετῶν· ἐκεῖνα γὰρ θερμαινόμενα τὸν ἰὸν ἀφίησι διὸ καὶ ἐν θέρει μᾶλλον ἰσχύουσιν.

1092 ἀντὶ τοῦ ἀπὸ νεότητος ἄχρι γήρως.

1094 λακεῖν φθέγξασθαι.

1096 τὸ μὲν ὑποχωρεῖν δεινὸν τὸ δὲ ἀντιστάντα βλαβῆναι .....

1103 συντέμνουσι συντόμως κατακόπτουσι καὶ βλάπτουσι.

1105 μόγις μεθίσταμαι τῆς προτέρας γνώμης.

1106 δυσμαχητέον περιττεύει τὸ δυς.

1107 δρᾶ ἀντὶ τοῦ δρᾶσον.

1110 ἐπόψιον φανερὸν διὰ τὸ ὕψος, φησὶ δὲ τὸν τάφον.

1111 δοκήσει μετεστράφην.

1113 δέδοικα, φησί, μὴ οὐκ ἔστι καλὸν τὸ νομοθετεῖν καινὰ ἀλλ᾽ ἄριστόν ἐστι τὸ πείθεσθαι τοῖς ἀρχαίοις νόμοις.

1115 πολυώνυμε ὦ Διόνυσε· οἱ μὲν γὰρ Βάκχον οἱ δὲ Ἴακχον οἱ δὲ Λυαῖον οἱ δὲ Εὔιον οἱ δὲ Διθύραμβον αὐτὸν καλοῦσιν.

1119 Ἰταλίαν διὰ τὸ πολυάμπελον τῆς χώρας.

1120 παγκοίνοις ἐν οἷς πάντες συνάγονται διὰ τὰς πανηγύρεις· ἢ διὰ τὸν τὴν θεὸν πάντας τρέφειν ἢ ὅτι κοινὰ τὰ μυστήρια Δήμητρος καὶ Διονύσου.

1121 κόλποις ἀντὶ τοῦ πεδίοις.

Βακχεῦ Βακχᾶν τῶν Βακχῶν Βακχευτά.

1122 μητρόπολιν τὴν πόλιν τῆς μητρός σου.

1124 παρὰ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐσπάρησαν οἱ ὀδόντες τοῦ δράκοντος.

1126 σὲ ὁρᾷ ὁ λαμπρὸς καπνὸς ἀντὶ τοῦ σοὶ θυσίαι κατὰ Παρνασσὸν γίνονται· ἢ παρ᾽ ὅσον αὐτόματον πῦρ ἐκεῖσε ἀναδίδοται.

διλόφου πέτρας τοῦ Παρνασσοῦ· τοιοῦτο γάρ ἐστι τὸ ὄρος.

1127 στέροψ ἡ λαμπρά.

1128 Κωρύκιαι αἱ Παρνασσίδες· Κωρύκιον γὰρ ἄντρον ἐν Παρνασσῷ.

1130 Κασταλίας πηγὴ ἐν Παρνασσῷ.

1131 Νύσσα Φωκίδος ὄρος· εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Νύσσαι.

1132 κισσήρεις κισσοφόροι.

1133 χλωρά τ᾽ ἀκτὰ ἢ τὸ ἐν Εὐβοίᾳ φησὶν ἄλσος ἢ τὸ ἐν Παρνασσῷ· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ τοῖς τόποις ἡ ἄμπελος ἢ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν περὶ μὲν τὴν ἕω βότρυας φέρει περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν ὄμφακας, ἐτρυγᾶτο δὲ πεπανθεῖσα περὶ τὴν ἑσπέραν.

1135 εὐαζόντων ὑμνούντων, μετὰ εὐφημίας εὐοῖ λεγόντων ὅς ἐστιν ὕμνος Διονύσου.

1136 ἐπισκοποῦντ᾽ ἀγυιὰς γράφε ἐπισκοποῦντα γυίας.

1137 τὰν ἥν.

1139 κεραυνίᾳ κεραυνοβλήτῳ.

1142 μολεῖν λείπει θέλησον· ἢ ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ.

1143 Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν ἀντὶ Παρνησίας ἀπὸ κλιτύος.

1145 ἢ στονόεντα πορθμόν ἢ στονόεντος διὰ πορθμοῦ· καὶ ὁ ποιητὴς
ὁ δ᾽ ἔστενεν οἴδματι θύων·
στονόεντα δὲ τὸν ἠχώδη διὰ τὰ κύματα· πορθμὸν δὲ ἔνιοι τὸν ἀπ᾽ Εὐβοίας εἰς Βοιωτίαν, οἱ δὲ τὴν Σικελικὴν θάλασσαν.

οἷον διὰ γῆς ἢ δι᾽ ὑγρᾶς.

1146 ἰὼ πῦρ πνεόντων χοραγέ τῶν πυρπνόων ἄστρων χορηγέ· καὶ γὰρ αἰθέριος τιμᾶται ὡς καὶ Εὐριπίδης ἐν Βάκχαις φησὶν αὐτὸν ἐν αἰθέρι κατοικεῖν. ἄλλως: χοραγὲ τὸν χορὸν ἄγων· ἢ τῶν ἄστρων χορηγέ· κατὰ γάρ τινα μυστικὸν λόγον τῶν ἀστέρων ἐστὶ χορηγός.

1147 καὶ νυχίων φθεγμάτων τῶν ἐν νυκτὶ εὐφημιῶν καὶ ὕμνων· ἐν νυκτὶ γὰρ αἱ Διονυσιακαὶ χορεῖαι γίνονται ὅθεν καὶ νυκτέλιος· καὶ Εὐριπίδης νύκτωρ τὰ πολλά· σεμνότητ᾽ ἔχει σκότος.

1151 περιπόλοις ταῖς ἱερείαις, ταῖς σαῖς ἀκολούθοις· καὶ ἐν Νάξῳ γὰρ τιμᾶται ὅτι ἐκεῖ τῇ Ἀριάδνῃ συνεγένετο.

1152 αἵ σε λείπει ἡ περὶ ἵν᾽ ᾗ αἵτινες περὶ σέ.

1156 οὐκ ἔσθ᾽ ὁποῖον στάντα ὁπωσδήποτε βεβιωκότα εἴτε καλῶς εἴτε ἐναντίως.

1158 καταρρέπει πίπτει· καταβάλλει· γράφε δὲ καταρρέπει ὅ ἐστι πίπτειν ποιεῖ.

1161 ὡς ἐμοὶ λείπει ἐδόκει.

1165 ἀφεῖται ἀπολέλυται, ἀπόλλυται.

ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παιζόντων τοῖς κύβοις ἢ ἀπὸ τῶν ἁλιέων· βόλος γὰρ ἡ τοῦ δικτύου ἄφεσις.

1166 προδῶσιν ἀπολέσωσιν.

οὐ τίθημ᾽ ἐγώ οὐ τίθημι, φησίν, ἐν τοῖς ζῶσιν τὸν τοιοῦτον οἷον οὐ νομίζω ζῆν ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα ὃν ἂν προδῶσιν αἱ ἡδοναί.

1169 ζῆ ἀντὶ τοῦ ζῆθι προστακτικῶς.

1170 οὐδ᾽ ἂν ἀχρήστου τινὸς πριαίμην τὰ ὑπόλοιπα.

1173 τούτοις δὲ τοῦ θανεῖν αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ζῶντες.

1176 χ.

τὸ χ ὅτι ἐρωτᾷ
πότερα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερὸς

ἀκούσας ἤδη ὅτι αὐτόχειρ ἀπέθανεν.

1180 Εὐρυδίκην Ἡσίοδος Ἡνιόχην αὐτὴν καλεῖ ἵκετο δ᾽ ἐς Κρείοντα καὶ Ἡνιόχην.

ὁμοῦ ἐγγύς.

1182 κλύουσα παιδὸς λείπει ἡ περί.

τύχῃ ὅ ἐστιν ἐκ τύχης.

1185 εὐγμάτων προσήγορος δι᾽ εὐχῶν προσαγορεύουσα.

1186 ἀνασπαστοῦ δυσχερῶς ἀνασπωμένης καὶ ἀνοιγομένης.

1189 κἀποπλήσσομαι ἐκπλήττομαι.

1193 παρήσω παραλιμπάνω.

1194 μαλθάσσοιμ᾽ ἀπατήσαιμι.

1195 γνώμη.

1197 νηλεὲς ἐλέους μὴ τυχόν.

1199 καὶ τὸν μὲν πρὸς τὸ ἑξῆς, καὶ τὸν μὲν λούσαντες.

ἐνοδίαν θεὸν τὴν Ἑκάτην ἢ τὴν Περσεφόνην.

1202 θαλλοῖς ξύλοις.

συγκατῄθομεν συγκατεκαίομεν.

1203 ὀρθόκρανον ὑψηλόν.

1205 νυμφεῖον τὸν νυμφῶνα.

1207 ἀκτέριστον τὸν κακοκτέριστον τῆς Ἀντιγόνης τόπον· ἢ τὸν μὴ δεξάμενον ἐντάφια.

1208 μολὼν μαθών.

1209 τὰ κακὰ σύμβολα τῆς βοῆς περιστοιχίζεται.

1215 ἴτ᾽ ἄσσον προσέλθετε.

1216 ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ τὴν ἐκ λίθων ἁρμονίαν τοῦ τάφου ἢ τὸ ὑψηλὸν μέρος τοῦ χώματος τὸ ἡρμοσμένον λίθοις.

ὡς λίθου ἀποσπασθέντος ὅπως εἰσέλθῃ ὁ Αἵμων· ἢ ὑμεῖς ἀποσπάσαντες ἀθρήσατε.

1218 ἢ θεοῖσι κλέπτομαι ἢ ἀπατῶμαι ὑπὸ θεῶν.

1220 ἠθροῦμεν ἐθεωροῦμεν.

1222 μιτρώδη βρόχον ὅστις ἦν αὐτῇ ζώνη.

σινδόνος ἀπὸ σινδόνος.

καθημμένην τὸν τράχηλον δεδεμένην.

1232 πτύσας προσώπῳ οἷον ἀποστραφεὶς καὶ σκυθρωπάσας καὶ ἐκ τοῦ προσώπου καταμεμψάμενος, οὐ κυρίως προσπτύσας τῷ πατρὶ ὡς καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν κατέπτυσεν αὐτοῦ ὅ ἐστι κατεφρόνησεν τῶν λόγων αὐτοῦ· οὐχ εἵλκεν δὲ τὸ ξίφος κατὰ τοῦ πατρὸς ὥσπερ ᾤετο· εἶπεν γὰρ ἄνω
ἡ δ᾽ οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ᾽ ὀλεῖ τινα·
ὁ ἄγγελος δὲ οὕτω νομίζων ἀπαγγέλλει.

1233 διπλοῦς κνώδοντας ἀντὶ τοῦ διπλᾶς ἀκμάς· ἄμφηκες γὰρ τὸ ξίφος· κνώδων δὲ τὸ ὀξὺ τοῦ ξίφους παρὰ τὸ καίνειν τοῖς ὀδοῦσι.

1236 τὸ ἔγχος οἱ τραγικοὶ καὶ ἐπὶ ξίφους λαμβάνουσιν.

1239 φοινίου σταλάγματος τὴν πνοὴν τοῦ φοινίου σταλάγματος ἐκβάλλει τῇ λευκῇ αὐτῆς παρειᾷ ὅ ἐστιν αἷμα ἐξέπνευσεν.

1240 τὰ νυμφικὰ τέλη τοὺς γὰρ γαμοῦντας τελείους ἐκάλουν.

1246 νομίζω αὐτὴν μὴ βούλεσθαι δημοσίᾳ θρηνεῖν ἀλλ᾽ ἐν τῷ οἰκήματι μετὰ τῶν θεραπαινίδων.

1250 οὐκ ἀνόητος, φησίν, ὑπάρχει ὥστε δημοσίᾳ ὀδύρεσθαι· ἁμαρτάνειν δὲ λέγει νῦν τὸ ἐμφανῶς θρηνεῖν.

1253 ἀλλ᾽ ἔσω ἀπελθόντες μαθησόμεθα μή τι καὶ μανιῶδες κρύφα βουλεύεται ἀνελεῖν ἑαυτὴν πειρωμένη.

1257 ἐφήκει ἀντὶ τοῦ ἥκει.

1258 μνῆμα τὸν νεκρόν.

1259 οὐ δι᾽ ἄλλον ἀποθανόντα, οὐκ ἐξ ἄλλου νεκρωθέντα.

1262 θανατόεντ᾽ θανάτου ἄξια ἢ θανάτου αἴτια.

1265 ἄνολβα ἀνωφέλητα.

1266 νέᾳ ἡλικίᾳ καὶ καινοπρεπεῖ θανάτῳ τετελεύτηκας.

1270 ἰδεῖν γράφε ἔχειν.

1274 ἀγρίαις ὁδοῖς ἀγρίαις ὁρμαῖς.

1275 τὴν χαρὰν λὰξ πατήσας.

λακπάτητον τὴν μεθ᾽ ὕβρεως ἀπωθουμένην ἢ τὴν μεγάλως καταπατουμένην.

1279 τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων ὡς τοῦ Κρέοντος τὸν παῖδα βαστάζοντος.

1282 παμμήτωρ ἡ κατὰ πάντα μήτηρ· ἐμφαντικῶς δὲ εἶπεν ὅτι καὶ μέχρι θανάτου μήτηρ ἐδείχθη μὴ ἑλομένη ζῆν μετὰ τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον.

1286 κακάγγελτα κακὴν ἀπαγγελίαν ἔχοντα.

1288 ἐπεξειργάσω ἐπέσφαξας.

1291 σφάγιον— γυναικεῖον—μόρον τὸν ἀπὸ σφαγῆς τῆς γυναικὸς μόρον.

ἐπ᾽ ὀλέθρῳ τοῦ Αἵμονος.

1293 ἐγκέκλεισται ἡ γυνή.

1298 τάδ᾽ ἐναντία γράφε τόνδ᾽ ἔναντα.

1301 ὀξύθηκτος ὀξεῖαν λαβοῦσα πληγήν.

βωμία πέριξ ὡς ἱερεῖον περὶ τὸν βωμὸν ἐσφάγη· παρὰ τὸν βωμὸν προπετής.

1302 λύει κελαινὰ βλέφαρα ἀπόλλυται.

1303 τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κ. ἑ. ὡς αὐτῆς προγαμηθείσης Μεγαρεῖ τινι πρὸ τοῦ Κρέοντος· οἱ δέ φασι τοῦ Μενοικέως τοῦ ἀποσφάξαντος ἑαυτόν· πρότερον γὰρ Μεγαρεὺς ἐκαλεῖτο· ἐν δὲ τῷ τυράννῳ Οἰδίποδι καὶ αὐτὸς Μενοικέα αὐτὸν καλεῖ.

1305 ἐφυμνήσασα καταρασαμένη σοι ὡς παιδοκτόνῳ.

1307 ἀνέπταν ἐσείσθην, ἐταράχθην.

1308 ἀνταίαν γράφε καιρίαν.

1312 τῶνδε κἀκείνων τοῦ τὴν γυναῖκα καὶ τὸν υἱὸν ἀποθανεῖν.

1313 πρὸς τῆς θανούσης κ. ἑ. κακῶς ἐλέγου πρὸς τελευτώσης αὐτῆς· ἐνομίζου, ἐπεγράφου.

1314 τίνι τρόπῳ, φησίν, ἐλύετο καὶ ἐφέρετο εἰς φονάς; ἀντὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ εἰς φόνον ἔπεσεν;

ἐν φοναῖς εἰς φονάς.

1317 οὐδεὶς ἀνθρώπων ταῦτα ἐπὶ ἄλλον ἀπὸ τῆς ἐμῆς αἰτίας μεθαρμόσει ὅ ἐστι τοῦ σοῦ φόνου οὐδεὶς ἂν εἴποι ἕτερον τῶν ἀνθρώπων αἴτιον ἀλλ᾽ ἐμέ.

1325 τὸν οὐκ ὄντα ὅλως, μᾶλλον δὲ μηδένα.

1326 κέρδη παραινεῖς εἴ τι κέρδος κέρδος μεταφωνεῖς τὸν θάνατον· παρὰ τούτου γὰρ τὰ κράτιστα ἀπαλλάσσεται καὶ βράχιστα γίνεται τουτέστιν ἐλάχιστα· ἐν δὲ τῷ ὑπομνήματι οὕτω, τὰ μικρὰ τῶν κακῶν λυσιτελέστερά ἐστιν ὡς ἂν κακὰ ἢ οὕτω, τὰ ἐν ποσὶ κακὰ ἂν ἐλάχιστα ᾖ κράτιστά ἐστιν ἢ οὕτω, βραχέα γὰρ τὰ κακὰ ἐάν τις ἀναχωρῇ· τὸ γὰρ ταχέως φεύγειν τὰ ἐν ποσὶ κακὰ κράτιστόν ἐστι.

1328 βράχιστα γράφε κράτιστα.

κράτιστα γράφε βράχιστα.

1329 ὁ ἐμὸς θάνατος ὁ μείζων τούτων τῶν κακῶν.

1330 τερμίαν τῆς τελευτῆς παρασκευαστικήν· τέρμα γὰρ τὸ τέλος.

1334 μέλλοντα δεύτερα.

1335 ὅτοισι τοῖς θεοῖς.

1336 ὧν βούλομαι τυχεῖν ταῦτα ηὐξάμην.

1341 σέ τ᾽ αὐτὰν τὴν Εὐρυδίκην.

1344 πάντα γὰρ λέχρια πλάγια καὶ πεπτωκότα, τὰ μὲν ἐν χερσὶ τὰ δὲ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ.

1347 δυσκόμιστος ἀφόρητος.

1348 πολλῷ τὸ φρονεῖν τὸ καλῶς φρονεῖν πρῶτόν ἐστιν εὐδαιμονίας καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐξοχώτατον.

1350 αἱ μεγαλορρημονίαι τῶν ὑπερηφάνων τιμωρίας μεγίστας τοῖς κεκτημένοις ἐπάγουσαι τελευταῖον διδάσκουσι τὸ φρονεῖν· καὶ ὁ ποιητὴς ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

1351 ὅτι διαφέρει τῆς Εὐριπίδου Ἀντιγόνης αὕτη ὅτι φωραθεῖσα ἐκείνη διὰ τὸν Αἵμονος ἔρωτα ἐξεδόθη πρὸς γάμον, ἐνταῦθα δὲ τοὐναντίον.